

Vlaams
Parlement

vergadering **C101 – CUL8**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 18 januari 2011

INHOUD

Interpellatie van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de slechte internationale score van ons land op vlak van welzijn bij kinderen en de noodzakelijke invoering van een kindnorm - 49 (2010-2011)	5
Vraag om uitleg van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het gebrek aan diversiteit binnen de jeugdverenigingen - 794 (2010-2011)	
Vraag om uitleg van mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over diversiteit binnen het jeugdwerk - 867 (2010-2011)	12
Interpellatie van de heer Carl Decaluwe tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de openstelling van de markt voor televisiedistributie - 58 (2010-2011)	
Interpellatie van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de verregaande liberalisering van de telecommarkt - 62 (2010-2011)	
Interpellatie van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de conclusies van het advies van het BIPT, de VRM en de andere regionale mediaregulatoren betreffende het openstellen van de kabel - 68 (2010-2011)	18
Met redenen omklede moties	38
Interpellatie van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de intentieverklaring tussen de VRT en het productiehuis Woestijnvis in het kader van het aangaan van een zogenaamd preferentieel partnership - 66 (2010-2011)	
Interpellatie van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het preferentieel partnership tussen de VRT en Woestijnvis - 70 (2010-2011)	
Interpellatie van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de nieuwe overeenkomst tussen de openbare omroep VRT en het productiehuis Woestijnvis - 71 (2010-2011)	38

Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de reclame van een televisieomroep waarbij wettelijke inbreuken worden geminimaliseerd - 607 (2010-2011) 44

Vraag om uitleg van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de uitspraken van de woordvoerder van de minister inzake de website www.deredactie.be - 872 (2010-2011) 46

■

Voorzitter: de heer Philippe De Coene

Interpellatie van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de slechte internationale score van ons land op vlak van welzijn bij kinderen en de noodzakelijke invoering van een kindnorm - 49 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Voorzitter, minister, collega's, ik verwijs naar het UNICEF-onderzoekscentrum Innocenti en het rapport 'The children left behind', over ongelijkheid in welzijn bij kinderen. De ongelijkheid bij kinderen werd gemeten in drie categorieën: materieel welzijn, welzijn op het vlak van onderwijs en welzijn op het vlak van gezondheid. In elk OESO-land werd een gemiddeld kind vergeleken met kinderen die achterop hinken. Hoe groter het verschil, hoe groter de ongelijkheid.

België scoort beneden het gemiddelde van de andere OESO-landen. Samen met Griekenland, de VS, Italië en het VK worden we met de vinger gewezen. Denemarken, Finland, Ierland, Zwitserland en Nederland komen als beste uit het rapport. Het ziet er dus naar uit dat ons land helemaal niet zo kindvriendelijk is, alle rapporten over kinderrechten ten spijt.

Ook de Gezinsbond trekt aan de alarmbel. In een uitgebreide publicatie geeft de Gezinsbond de resultaten van een onderzoek weer op vier terreinen die voor de levenskwaliteit van kinderen heel belangrijk zijn: milieu en gezondheid, voeding, verkeersveiligheid en ruimte. Telkens blijkt dat kinderen in de verdrukking komen. De Gezinsbond pleitte op een studiedag voor de invoering van een kindnorm, een checklist voor beleidsmakers om de diverse maatregelen vooraf te toetsen op hun effecten voor kinderen en jongeren.

We hebben in Vlaanderen nochtans al een tijdje een kindeffectrapportage (KER). Dit is een toetsing van het regeringsbeleid aan de naleving van de rechten van het kind. Achteraf werd dit uitgebreid naar jongeren, de kind- en jongere-effectrapportage (JoKER). Elk ontwerp van decreet moet bij indiening vergezeld worden van een JoKER, voor zover de voorgenomen beslissing het belang van het kind rechtstreeks raakt.

In antwoord op een vraag om uitleg stelde voormalig minister van Jeugd Anciaux in 2007 dat in de vorige legislatuur tot dan toe veertien KER's waren opgesteld. Bij nazicht van die lijst blijkt dat het telkens ging om decreten over thema's die kinderen rechtstreeks aanbelangen zoals adoptie, onderwijs, jeugdwerk en sport.

Maar het effect van een samenleving op kinderen is natuurlijk veel ruimer. Bovendien is de verplichting voor de JoKER er enkel bij decreten en niet bij andere overheidsbeslissingen. Het is duidelijk dat de JoKER hier te kort schiet. Als er te veel fijn stof in de lucht hangt, krijgen ouders soms de raad om hun kinderen binnen te houden. Dat is de wereld op zijn kop.

Op de studiedag van de Gezinsbond zei de secretaris van de strategische adviesraad Minaraad, dat in de Minaraad de notie kind nog nooit aan de orde is geweest, dat er nog nooit zo'n KER- of JoKER-rapport is opgesteld, niet uit onwil, maar omdat de raad niet weet hoe dat te doen. Volgens de kinderrechtencommissaris is dit duidelijk het beste pleidooi voor een kindnorm.

Ook in minder gemakkelijk meetbare domeinen voldoet het beleid van de Vlaamse Regering, ondanks het bestaan van de JoKER, niet. Ik verwijs opnieuw naar het rapport over de ongelijkheid. Het project kindnorm past volledig in de logica van de kinderrechten. Het is een uitgelezen instrument om toetsing en rapportage mogelijk te maken. Het is de inhoud waarop een JoKER zich kan baseren, zeker voor beleidsbeslissingen die op het eerste gezicht niet raken aan de belangen van kinderen.

Minister, hoe reageert u op het UNICEF-rapport 'The children left behind', dat ons land slechte punten geeft? In welke mate is het relevant voor Vlaanderen? In het rapport wordt

gepleit voor een geïntegreerde beleidsvoering, met expliciete aandacht voor kinderen en hun rechten. Hoe wilt u, als coördinerend minister voor Jeugd, die transversale aanpak realiseren? Steunt u de vraag van de Gezinsbond om een kindnorm als uitgangspunt voor elk beleid te nemen? Bent u voorstander van de uitwerking van een kindnormering voor de verschillende beleidsdomeinen, zodat nieuwe beslissingen via het instrument van de JoKER daaraan kunnen worden getoetst? Bent u voorstander van het invoeren van een JoKER bij belangrijke besluiten van de Vlaamse Regering, die kinderen en jongeren rechtstreeks aangaan, zoals jeugdbeleid of onderwijs, of onrechtstreeks aanbelangen zoals milieu, gezondheid, verkeer, ruimte en voeding?

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Ik wil me heel uitdrukkelijk aansluiten bij deze interpellatie over het belang van kinder- en jeugdrechten in het beleid. Dat gaat over veel meer dan enkel nagaan of kinder- en jeugdrechten worden gerespecteerd, als het gaat over inhoudelijke dossiers die rechtstreeks worden gelinkt aan kinderen of jongeren. Het moet veel verder gaan.

Ik heb in die zin al vragen gesteld over de implementatie van 'Concluding Observations'. Dit vraagt continu aan de kar trekken, transversaal doorheen heel het beleid, om op diverse vlakken aandacht te vragen voor kinder- en jongerenrechten. Natuurlijk zit daar een formalistisch luik aan vast. Hoe gaan we daarmee om? Maar het vraagt zeker evenzeer een instelling van iedereen die bij het beleid betrokken is.

Minister, ik wil de discussie die mevrouw Meuleman hier aanbrengt, wat opentrekken. Natuurlijk zijn kinder- en jongerenrechten van belang in het hele beleid. Maar we hebben daarvoor al heel wat middelen en veel organisaties die er op diverse manieren mee bezig zijn. Minister, het wordt tijd dat we vastleggen wat we nodig hebben om een heel goed kinder- en jongerenrechtenbeleid te voeren binnen het algemene, globale beleid. Misschien is het nieuwe Vlaamse decreet Kinder- en jeugdrechtenbeleid het uitgelezen moment om samen die discussie te beginnen. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat de kinder- en jongerenrechten binnen het globale beleid worden gegarandeerd? Welke middelen en organisaties hebben we daarvoor nodig? Hoe kunnen we die input doen? Moet dat via die kindnorm gebeuren? Hoe moet JoKER worden geëvalueerd?

De voorzitter: Mevrouw Brusseeel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseeel: Voorzitter, minister, ik sluit mij aan bij deze belangrijke thematiek. Ik plaats wel enkele kanttekeningen. Minister, ik kijk ook uit naar wat u straks zult zeggen. Zult u de link leggen met de andere beleidsdomeinen waarvoor u ook als minister bevoegd bent? Zult u het erover hebben met uw collega voor Armoedebestrijding? Zult u opteren voor een bureaucratische aanpak, bijvoorbeeld met een zoveelste norm of effectenrapport of JoKER of KER of wat het verder nog allemaal kan worden? Ik sluit mij ook aan bij de opmerking van mevrouw Schryvers: de discussie moet inderdaad worden opengetrokken. Er zijn heel veel instanties. Wij moeten proberen om niet opnieuw het warm water uit te vinden. Wij moeten zien wat er al gebeurt en waar precies de problemen zitten.

De voorzitter: Mevrouw Godderis heeft het woord.

Mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck: Voorzitter, minister, naast de JoKER is er vandaag nog een ander instrument dat we niet mogen vergeten: de Jeugdraad. De Jeugdraad kan over elk onderwerp een advies uitbrengen. Hij is hierin volledig autonoom. Dit zou naast de JoKER een tweede waarschuwingslichtje moeten zijn als er zaken dreigen beslist te worden die nefast zijn voor kinderen en jongeren. Los van het feit of de Joker moet worden aangepast aan de kindnorm, is het volgens mij veel belangrijker dat er met betrekking tot deze materie bij de administraties een gevoeligheid wordt aangekweekt inzake de impact van beslissingen op kinderen en jongeren. Wie een beleidsvoorstel uitwerkt, zou van bij de start rekening moeten houden met deze gevoeligheid. Daar kan nog een en ander verbeterd worden.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Het rapport van UNICEF, 'De achtergelaten kinderen', is inderdaad belangrijk. Het focust op de relatieve kloof en maakt de vergelijking tussen de mediaan, wat normaal is voor het land, en de laagste groepen op de schaal.

Het klopt dat we het inzake gelijkheid tussen kinderen niet zo goed doen. Maar, mevrouw Meuleman, dat wil nog niet zeggen dat we in dit land geen algemeen goed kindbeleid zouden hebben. Als je al een hoog gemiddelde scoort, dan is het, als je er hebt die lager scoren, gemakkelijk om een groter verschil te hebben. Je moet de zaken relatief bekijken. Ik zal niet ontkennen dat er een probleem is. Er is een ongelijkheidskloof. Dat hebben we in de commissie Onderwijs ook al meerdere keren besproken. Maar ik wil uw woorden relativeren.

Begrijp me niet verkeerd, ik weet dat u het niet zo bedoelt, maar het zou een belediging kunnen zijn voor al wie zich met kinderen en jongeren bezighoudt in het verleden en vandaag. Als je de situatie van kinderen en jongeren in België vergelijkt met vele andere landen in de wereld, dat zijn veel van onze kinderen, ook zij die het minder goed hebben, met hun gat in de boter gevallen, om het met een mooi oud Vlaams spreekwoord te stellen. Men beseft in onze cultuur veel te weinig hoe goed mensen het hier hebben en hoe goed de omstandigheden zijn waarin kinderen kunnen opgroeien. Wij, politici, moeten dat eens meer zeggen. Wij moeten niet bij elk rapport doen alsof het hier het slechtste land is. Dat is niet zo.

Daarmee wil ik helemaal niet zeggen dat er hier geen probleem is, begrijp me niet verkeerd. Ik wil dit niet relativeren of minimaliseren. Ik vind ook dat de kloof tussen diegenen die het goed doen en diegenen die het minder goed doen, in onderwijs of in andere domeinen, te groot is. Alleen mag je daar niet uit afleiden dat globaal gezien de kinderen het niet goed hebben, zoals u, mevrouw Meuleman, het in uw inleiding hebt gedaan. Dat is een stap te ver. Dat is feitelijk niet juist. Ik wil dat even duidelijk onderstrepen, al was het maar om te vermijden dat andere mensen het als een belediging zouden kunnen opnemen.

Het klopt dat het rapport in die zin wel goed is. Voor een debat over armoede en sociale uitsluiting bevat het heel belangrijke gegevens. Binnen mijn bevoegdheden is er vooral het probleem met betrekking tot de ongelijkheid in leerprestaties van kinderen, vooral voor wat betreft lezen, wiskunde en natuurwetenschappen. Daar is de kloof bij ons het hoogst van alle onderzochte OESO-landen. Daarom willen we nu juist het secundair onderwijs hervormen. Wij hebben een heel selectief onderwijs, dat al heel snel kinderen selecteert. Dat begint met buitengewoon onderwijs, en dan gaat dat naar aso, tso, bso. Dat is een van de redenen voor het hervormen van ons onderwijs, ook al doen we het globaal gezien goed. Ik ben het ook met u eens dat het in moeilijke tijden de armste kinderen zijn die we eerst moeten beschermen.

Een rapport dat internationale vergelijkingen maakt, is in die zin interessant, maar het is jammer dat we geen opgesplitste cijfers hebben voor de drie gewesten, want het zou kunnen dat er wat verschil op zit. Een aantal van de geciteerde indicatoren betreft federale bevoegdheden, zeker waar het gaat om materiële ongelijkheden en inkomensongelijkheden. Dat wil niet zeggen dat we in Vlaanderen niets kunnen doen, maar laten we in eerste instantie focussen op onze Vlaamse bevoegdheden.

Ik ben het eens met UNICEF dat ongelijkheden heel vaak beleidsgevoelig zijn, dat wil zeggen dat er een grotere gelijkheid of ongelijkheid kan ontstaan naargelang het beleid dat wordt gevoerd.

U weet dat we volop bezig zijn met het nieuwe Vlaamse Jeugdbeleidsplan. Het werd in eerste lezing goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Het wordt nu ter consultatie overlegd en het moet nog een beetje verfijnd worden op basis van de opmerkingen. Het is voor de Vlaamse Regering het instrument bij uitstek om werk te maken van een geïntegreerde beleidsvoering inzake kinderen en jongeren, jeugdorganisaties en kinderrechten. Heel wat aangetoonde knelpunten zijn opgenomen in doelstellingen. We hebben daar ook een politiek akkoord over

in de Vlaamse Regering en in de meerderheid. U zult het zien wanneer we het voorstellen. Het gaat over inclusieve en diverse leeromgevingen, gelijke kansen, gezondheid, woonomgevingen, participatie en informatie, aanbod in vrije tijd, onderwijs en welzijn en over ontwikkelingskansen voor maatschappelijk kwetsbare kinderen.

Daarnaast werken we ook nog aan een Vlaams Actieplan Kinderrechten, waarin we als Vlaanderen aangeven hoe we invulling geven aan de slotbeschouwingen van het Comité voor de Rechten van het Kind van de Verenigde Naties. Het is inderdaad onze bedoeling om voor beide delen effectief met een monitoringsysteem te werken.

Ik ben ook heel blij dat de jeugdsector het thema ‘gezondheid’ zal opnemen. U weet dat de kinderrechtencoalitie er dit jaar het jaarthema voor de Open Fora van gemaakt heeft.

De Gezinsbond stelt terecht dat milieu, gezondheid, voeding, verkeersveiligheid en ruimte heel belangrijk zijn voor de levenskwaliteit van kinderen. U hebt ongetwijfeld mijn beleidsverklaring goed gelezen en gemerkt dat we daar dezelfde aandacht aan besteden. Uiteraard ben ik bereid om in mijn beleid rekening te houden met de impact ervan op kinderen en jongeren.

Ik heb aan mijn administratie, meer bepaald aan de afdeling Jeugd, die het toezicht op de JoKER verzorgt, de opdracht gegeven om met de Gezinsbond een grondige terugkoppeling te doen van hun onderzoek, hun aanbevelingen en de studiedag. We bekijken of het wel zinvol is om een nieuwe kindnormering in te voeren voor de verschillende beleidsdomeinen.

Ik ben het eens met mevrouw Brusseel dat we geen nieuwe bureaucratie moeten invoeren. In tijden waarin iedereen vraagt om een administratieve lastenverlaging, moeten we ons hoeden voor het opleggen van extra normeringen. We zouden wel via een uitvoeringsbesluit bij het nieuwe decreet Vlaams Jeugd- en Kinderrechtenbeleid, dat we hier de komende weken zullen bespreken, kunnen bekijken of we bij de uitvoeringsbesluiten een JoKER moet toevoegen als het belang van kinderen en jongeren rechtstreeks wordt geraakt. Als het onrechtstreeks wordt geraakt, moeten we een beetje oppassen, want voor we het weten vragen ook de senioren en andere groepen het en zijn we op den duur de hele tijd bezig met het schrijven van rapporten over een eventuele impact.

Ik begrijp de vragen en wil ze zeker niet wegwuiven, maar als we dit soort maatregelen en normeringen opleggen, is het de vraag of we dat ook voor verordeningen, reglementen en subsidiereglementen moeten doen. Willen we dan ook meer ambtenaren om dit alles te controleren? Het is mooi om te zeggen dat we het moeten doen, maar iemand moet ook controleren. We moeten het debat voeren over de vraag of dit wenselijk is. Misschien moeten we eerder lokale besturen en andere actoren responsabiliseren om hier rekening mee te houden. Een algemene sociale impactanalyse waar de rechten van kinderen en jongeren deel van uitmaken, kan ook nuttig zijn. Dat moeten we misschien bespreken als we het concreet over het nieuwe decreet en het Vlaams Jeugdbeleidsplan hebben.

Samenvattend: het rapport van UNICEF is een heel belangrijk rapport. Wie mijn beleidsverklaring leest, die dateert van voor het rapport is uitgekomen, zal merken dat de aandachtspunten daarin reeds werden opgenomen. We concretiseren ze nu in het Vlaams Jeugdbeleidsplan en in het nieuw plan voor kinderrechten. We nemen het dus serieus.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, ik weet niet of u het zich herinnert, maar een tijdje geleden heb ik hier al eens een vraag over gesteld, naar aanleiding van de ministeriële conferentie over milieu en gezondheid in Parma. Het was niet de eerste keer dat die conferentie plaatsvond, dat gebeurde al een aantal keer. Er werd afgesproken dat verschillende Europese landen actieplannen zouden opzetten met betrekking tot kinderen, milieu en gezondheid. Ook toen bleek dat we die taak in Vlaanderen niet echt serieus op ons hebben genomen. We waren tevreden met een algemeen Nationaal Actieplan voor Milieu en

Gezondheid (NEHAP). Er werd toen gezegd dat we niet speciaal op kinderen wilden inzoomen. Het was minister Schauvliege die mijn interpellatie heeft beantwoord. Ze was tot u beiden gericht, maar ik veronderstel dat de minister ook in uw naam sprak. Minister Schauvliege stelde dat ze de specifieke aandacht voor kinderen niet nodig vond, dat er nog andere groepen in de samenleving zijn die even gevoelig zijn.

Het is net dit dat de Gezinsbond tijdens de studiedag en in de publicatie wil ontkrachten. De Gezinsbond zegt heel duidelijk dat de gezondheid van kinderen kwetsbaarder is omdat hun lichaam nog in een andere ontwikkelingsfase zit. Er worden een aantal voorbeelden gegeven van fysieke kenmerken, zoals een dunnere huid, lager lichaamsgewicht en kleinere organen, waardoor producten en vervuilde lucht een veel grotere invloed hebben. Dit is nog maar het begin van een reeks studies die dit aantonen.

Ook over verkeer werden nu pas een aantal studies gemaakt. Daaruit blijkt dat kinderen echt een ander inschattingsvermogen hebben dan volwassenen. Zo kan een bejaarde wel de snelheid van een voertuig inschatten, maar een kind niet altijd. Ze zeggen echt expliciet dat er specifieke aandacht voor kinderen moet komen. Iedereen met kinderen van 5 of 8 jaar merkt bijvoorbeeld dagelijks dat die op een andere manier in het verkeer staan en naar het verkeer kijken. Die focus op kinderen lijkt me dus terecht. Minister Schauvliege heeft dat toen enigszins verworpen. Ze heeft gesteld dat, als er voldoende aandacht is voor gevoelige groepen, die kinderen daar mee deel van uitmaken. Ik denk dat dit niet het geval is. Minister, uw antwoord heeft me enigszins gerustgesteld. Als minister van Jeugd wilt u daar wel specifieke aandacht voor hebben. Dat lijkt me ook logisch.

Wat de JoKER betreft, is uw antwoord enigszins gelijkaardig aan dat van minister Schauvliege destijds. Ook zij stelde dat we daar voorzichtig mee moeten zijn. Ze wees erop dat men bezig was de procedures te vereenvoudigen en stelde geen voorstander te zijn van een dergelijke rapportage wat het leefmilieu betreft. Wat de ruimtelijke ordening betreft, antwoordde ze dat we dat dan maar aan de minister van Ruimtelijke Ordening moesten vragen. Een aantal beleidsdomeinen van andere ministers hebben niet alleen onrechtstreeks met kinderen te maken, ze zijn essentieel voor kinderen: denken we maar aan Verkeer, Ruimtelijke Ordening, Leefmilieu en Volksgezondheid. Ik wil u vragen die coördinerende rol tegenover uw collega-ministers absoluut op u te nemen en daarachter te zitten. Een van de kritiekpunten op het NEHAP destijds was trouwens dat de coördinatie van de initiatieven op diverse beleidsniveaus eigenlijk wat achterwege bleef. Ik hoop dat, zoals u zegt, het nieuwe jeugdbeleidsplan dat wel een stuk meer transversaal en integraal zal proberen te doen.

Ik heb hooggespannen verwachtingen. Ik hoop dat dit een soort doorbraak, een trendbreuk wordt, waarbij u als coördinerend minister dan toch uw collega's op dat vlak heel wat meer zult aansporen. Ik hoop dat ook het gesprek dat u zult hebben met de Gezinsbond een en ander zal opleveren. Het werk dat deze organisatie heeft verricht, is immers toch vrij nieuw en innovatief. Het steunt op wetenschappelijk onderzoek en studies. Ik hoop dat daar alsnog werk van zal worden gemaakt. Er wordt steeds gesteld dat dit toch wat bureaucratisch is. Ik ben het ermee eens dat soms zaken pro forma worden getoetst, dat er soms een paragraaf aan een document wordt gebreed waarvan we weten dat die uiterlijk vertoon is en in de praktijk weinig zal veranderen. Net dat moeten we bestrijden. Dit moet effectiever worden.

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben er heel blij mee dat u het met me eens bent over het feit dat we geen bureaucratische aanpak mogen hebben.

Minister Pascal Smet: We beginnen het nieuwe jaar goed. Laten we dat blijven volhouden. *(Gelach)*

Mevrouw Ann Brusseel: Ik ben nog niet klaar, maar ik zal mijn best doen.

Ik moet u echter zeggen dat ik niet helemaal gerustgesteld ben als ik u of uw collega's in de Vlaamse Regering hoor spreken over een nieuw actieplan. Het is niet het eerste plan waarover deze legislatuur wordt gesproken. Ik heb al heel veel plannen gehoord, maar ik heb op sommige domeinen nog maar weinig actie gezien. Ik hoop dat in dezen toch wel meer daadkrachtige oplossingen snel kunnen worden geïmplementeerd. Vorige week nog heb ik minister Vandeurzen bijvoorbeeld nog ondervraagd over assistentiehonden in publieke ruimtes. Die plannen staan al twee à drie jaar op stapel en dat is nog altijd niet geregeld. Sommige zaken gaan wat traag. Dat is mijn kritiek.

Minister Pascal Smet: Ik zal aan minister Vandeurzen zeggen dat hij dat moet doen.

Mevrouw Ann Brusseel: Ik heb het ook tegen u en tegen minister Lieten, als het gaat over het onderwijs, over gelijkheid. Ik weet het: u houdt zich nog niet bezig met assistentiehonden, alhoewel, u bent ook minister van Gelijke Kansen. Dat bevindt zich dus werkelijk op het kruispunt tussen uw beleid en dat van minister Vandeurzen.

We hebben het gehad over ongelijkheid. Zoals u zegt, scoort België inderdaad helemaal niet slecht, integendeel. U hebt ook gelijk als u verwijst naar de diverse gewesten. De grootstedelijke problematiek is al evenmin bevorderlijk. Armoede is een zeer groot probleem in Brussel. Ook daarover hebt u misschien wel een aantal ideeën, als minister bevoegd voor Brussel. We hebben daar al over gepraat. Daarop zou ik ook toch nog voort willen doorgaan, misschien in het kader van een vergadering van de commissie Brussel.

Ik meen niet dat de ongelijkheid door een kindnorm kan worden opgelost. Die ongelijkheid treft immers niet alleen kinderen. Kinderen zijn er ook het slachtoffer van. UNICEF komt tot die vaststelling. Het probleem is echter groter. Daarom vraagt Open Vld al een tijdje dat er op diverse domeinen aan meer effectieve armoedebestrijding zou worden gedaan. De alleenstaande moeders die geen betaalbare kinderopvang vinden, hebben een groot probleem. Er is het uitkeringsbeleid dat hier al decennia wordt gevoerd en waarover uw partij absoluut niet wil discussiëren, en zeker uw zusterpartij niet aan de overkant van de taalgrens. Dat uitkeringsbeleid lost de armoede helemaal niet op. Daar zit het probleem.

Minister Pascal Smet: Ik weet niet waarover u het hebt.

Mevrouw Ann Brusseel: Neen? Ik zal dan de dingen bij naam noemen. Ik doe dat vrij vaak. U bent dat gewoon van mij. Als we mensen uit de armoede willen halen en de ongelijkheid in de maatschappij echt willen aanpakken...

De heer Chokri Mahassine: Dan moeten we hun geld afnemen.

Mevrouw Ann Brusseel: Neen, dan moet u hen aan het werk zetten. Dan moeten we hen autonoom maken. We moeten ervoor zorgen dat iedereen aan de bak kan komen.

Minister Pascal Smet: Mevrouw Brusseel, ik ga iets onbeleefds zeggen. Ik weet niet hoe oud u was toen de paarse regering het beleid voerde, maar wie heeft het activeringsbeleid ingevoerd in dit land? Dat is wel de sp.a. Mensen worden voor de keuze geplaatst: als ze geen opleiding willen volgen, zijn ze hun werkloosheidsvergoeding kwijt. Ze moeten een passende betrekking aannemen.

Mevrouw Ann Brusseel: En zijn we er al? En wat gaat deze regering doen voor de 52-plussers?

Minister Pascal Smet: Maar mevrouw Brusseel, ik kan er ook niet aan doen dat sp.a niet meer in de laatste federale regering zat.

Mevrouw Ann Brusseel: Het zal daaraan liggen!

Minister Pascal Smet: Uw partij met uw goeroe zat daar wel in! Open Vld zat daar in met uw goeroe.

Mevrouw Ann Brusseel: Wie is mijn goeroe?

Minister Pascal Smet: Dat weet u zelf toch beter dan ik.

Mevrouw Ann Brusseel: Minister, wat voor een woordkeuze is dat nu? Kunnen we het over de inhoud hebben?

Minister Pascal Smet: Maar dat is de inhoud! Sp.a zat de afgelopen jaren niet in de federale regering.

Mevrouw Ann Brusseel: Daarover gaat het hier niet!

Minister Pascal Smet: Uw partij maakte er wel deel van uit. Het activeringsbeleid is in hoofdzaak de bevoegdheid van de federale overheid. We willen dat Vlaanderen daarvoor bevoegd wordt. Daar hebben we geen probleem mee. *(Opmerkingen van mevrouw Ann Brusseel)*

Maar we zaten daar niet in. U wel! Kom dan niet tegen mij zeggen dat we daar voor zijn. Ik denk dat u eens een hartig woordje moet praten in uw partij.

Mevrouw Ann Brusseel: Dat zullen we dan ook doen, maar ondertussen wil ik dat ook met u doen. Want daarvoor ben ik naar hier gekomen.

Minister Pascal Smet: Daar gaan onze goede voornemens weer. *(Gelach)*

Mevrouw Ann Brusseel: Dat was niet mijn voornemen. Dat was de hoop van de minister.

Minister Pascal Smet: Ik vind dat dat in het verslag moet komen.

Mevrouw Ann Brusseel: Ja kijk, ik word niet betaald om lief te zijn voor u. In een democratie worden parlementsleden betaald om kritische vragen te stellen, whether you like it or not.

Ik dring er dus op aan dat er een effectiever armoedebestrijdingsbeleid wordt gevoerd om de ongelijkheid aan te pakken. Want arme kinderen komen uit arme gezinnen zolang er niet wordt gewerkt aan gelijke onderwijskansen die effectief werken. Momenteel worden er heel veel verdienstelijke zaken gerealiseerd, maar als minister van Onderwijs weet u dat het niet genoeg is.

Minister Pascal Smet: Dat weten we.

Mevrouw Ann Brusseel: We wachten daar ook al een tijdje op een aanpassing. Natuurlijk wilt u de zaken grondig bekijken. Ik geloof dat best. Maar het duurt allemaal lang.

De armoedebestrijding, zoals die door uw partijgenoten wordt aangepakt, heeft ook nog niet voldoende resultaten opgeleverd. Ik pleit dus nogmaals voor flankerende maatregelen, die ervoor zorgen dat mensen kunnen genieten van voldoende kinderopvang, waarvoor u inderdaad bij uw collega van Welzijn moet zijn, en voor een voldoende goede begeleiding van degene die werk zoekt of in de problemen zit en eruit wilt geraken.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, ik zou nog een slotbemerking willen maken. In mijn repliek ben ik eigenlijk nog vergeten te verwijzen naar het UNICEF-rapport, dat u, zoals gewoonlijk, probeert te nuanceren, terwijl de cijfers toch erg frappant zijn. Op het vlak van onderwijs slepen we die kloof nu al jaren mee. Toch blijft u proberen dat te nuanceren. Ik vind dat ongelooflijk.

Het gaat niet alleen om onderwijs. De vertegenwoordiger van de Minaraad zei in het debat dat de raad zich eigenlijk nog nooit de vraag had gesteld over het effect voor kinderen van bepaalde maatregelen die hij neemt op het vlak van milieu en gezondheid. Als een dergelijke strategische adviesraad zich de vraag nog niet had gesteld, nog nooit naar het effect had gekeken, dan is dat erg. Daartegenover staan de cijfers van het UNICEF-rapport, die aangeven dat we aan de staart bengelen van de OESO-landen. Dat zijn natuurlijk de rijkere landen. We kunnen natuurlijk verwijzen naar Afrika, waar kinderen het slechter hebben, en

naar Indië, waar dat hoogstwaarschijnlijk ook het geval is. Maar we vergelijken ons met de landen in onze categorie, in onze gewichtsklasse.

Minister, die twee zijn met elkaar verbonden. Ze tonen aan dat men zich in het beleid onvoldoende van bewust is van de impact op kinderen. En het is nu aan u om een tandje bij te steken. Het is niet voor niets dat de Gezinsbond zich daarop zal toeleggen, zal zorgen voor een aantal publicaties en studiedagen erover zal organiseren. De Gezinsbond doet dat omdat er nood aan is. Minister, ik vraag u om daar ernstig werk van te maken en om kinderen en de jeugd niet als de kleine broertjes te zien van de Vlaamse Regering. Het is niet omdat de budgetten niet gigantisch zijn dat we er niet serieus werk van moeten maken, want de gevolgen voor de toekomst van onze maatschappij zijn groot.

Minister Pascal Smet: Ik raad u allen aan de beleidsverklaring opnieuw te lezen. Dan zult u merken dat we dat helemaal niet lichtzinnig nemen. Als u stelt dat de Minaraad zich nog nooit die vraag heeft gesteld, dan vind ik dat een groot probleem. Als daar de vraag nog niet wordt gesteld, moet u zich afvragen wat al die mensen daar aan het doen zijn. Dat is logisch. Dat geldt voor de mensen van uw partij en van andere partijen. De mensen die daarin zetelen hebben dan inderdaad een probleem. Maar goed, daar zullen we dan aan werken. U zult zien dat we het Vlaams Jeugdbeleidsplan wel degelijk op een andere manier hebben opgesteld om daarmee rekening te houden.

Tot slot, ik heb die kloof niet gerelativeerd. Het is wel degelijk een probleem. Ik begin me al eens vragen te stellen of het onderwijs er wel in zal slagen om mensen op te leiden die kunnen luisteren en horen. Ik heb heel duidelijk gezegd dat ik het probleem niet relativeer en minimaliseer. En toch zegt mevrouw Meuleman in haar repliek dat het erop lijkt dat ik het probleem minimaliseer. Ik heb dat niet gedaan.

Mevrouw Meuleman, ik heb alleen maar gezorgd voor een feitelijke correctie omdat u in uw inleiding hebt gezegd dat het heel erg gesteld is met ons kinderenbeleid. Dat is niet zo. En natuurlijk is de kloof veel te groot. We zijn de eersten om dat te zeggen. Ik vraag u opnieuw om naar de beleidsverklaring te kijken. Maanden voor het UNICEF-rapport is uitgekomen, hebben we dat al heel duidelijk gesteld. We werken daaraan. En dat neemt tijd in beslag, daar ben ik het mee eens. Het duurt veel te lang, als u het mij vraagt. Dat zijn nu eenmaal de structuren. En we kunnen alleen maar in alle bescheidenheid proberen om dat wat sneller te doen verlopen. Ik nodig u uit om mee te doen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het gebrek aan diversiteit binnen de jeugdverenigingen
- 794 (2010-2011)

Vraag om uitleg van mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over diversiteit binnen het jeugdwerk
- 867 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Voorzitter, minister, collega's, mijn vraag om uitleg gaat over een onderzoek naar de jeugdbewegingen in Vlaanderen. Daaruit bleek dat die nog steeds zeer actief zijn en nog steeds dezelfde ledenaantallen tellen als bij een vorig onderzoek uit 1991. Dat is goed nieuws. In onze meer gedigitaliseerde samenleving is het belangrijk dat jongeren ook persoonlijke sociale contacten hebben, met elkaar dingen organiseren en actief bezig zijn.

Uit het rapport Jeugdbewegingen in Vlaanderen bleek echter ook dat onze jeugdbewegingen hoofdzakelijk blanke, hoger opgeleide jongeren uit de meer welgestelde gezinnen tellen. Allochtonen, jongeren met een functiebeperking, jongeren die opgroeien in armoede en holebi's zijn spijtig genoeg nog steeds ondervertegenwoordigd. Dit komt niet zozeer voort uit onwil van de jeugdverenigingen om deze anderen op te nemen als lid, als wel doordat ze niet goed weten hoe ze die jongeren zouden kunnen aantrekken.

In een recente vrije tribune in De Standaard werd gepleit voor een ander dialoogmodel: een dialoog waarbij ook naar andere jeugdwerkingen wordt gekeken. Jeugdhuizen, verenigingen waar armen het woord nemen, allochtone jeugdclubs zouden moeten worden bevroegd, met erkenning van hun expertise. Dit is eigenlijk een pleidooi voor de versterking van de maatschappelijke rol van de jeugdbewegingen. Samenwerking met wijkwerkingen, sportclubs, organisaties uit de gezondheidszorg en organisaties voor arbeidsbemiddeling vergt echter een radicale omwenteling in de methodiek van de jeugdbewegingen en moet voldoende worden begeleid van overheidswege om succesvol te zijn.

Minister, wat vindt u van de invalshoek die naar voren werd geschoven in die vrije tribune, en die een andere dialoog veronderstelt dan die waaraan de jeugdbewegingen tot nu toe gewoon waren? Erkent u de hefboomfunctie die de zelforganisaties kunnen spelen in de diversiteitswerking van jeugdverenigingen?

In de beleidsbrief 2011 staat als doelstelling: "Het jeugdwerk moeten we blijven motiveren en stimuleren om in te zetten op toegankelijkheid." Bent u van mening dat er, naast deze dieptewerking, ook in de breedte moet en kan worden gewerkt via een samenwerking tussen de zelforganisaties en de jeugdbewegingen? Hoe kan deze samenwerking worden gestimuleerd? In uw persbericht van 10 december 2010 stelt u dat u wilt inzetten op het betrekken van de ouders en de samenwerking met de brede school. Hoe ziet u dit? Aan welke termijn denkt u hierbij? Welke budgettaire ruimte zal hiervoor worden vrijgemaakt?

De voorzitter: Mevrouw Godderis heeft het woord.

Mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck: Een van de grootste betrachtingen in het beleid van een minister van Jeugd moet zijn dat zoveel mogelijk jongeren de kans krijgen te participeren in het jeugdwerk. In een groot onderzoek werd onder andere nagegaan hoe het gesteld is met de mate van diversiteit binnen de jeugdbewegingen. Uit de resultaten blijkt dat er een positieve trend waarneembaar is en dat de laatste jaren toch voldoende inspanningen werden gedaan om onder andere allochtonen en kansarme jongeren te laten participeren aan het jeugdwerk, mede ook door het gevoerde stimuleringsbeleid van de overheid doorheen de jaren.

Toch blijkt dat het speelterrein van het jeugdwerk nog te veel blank en autochtoon kleurt en dat het te weinig een weerspiegeling vormt van de huidige bevolking. Er wordt binnen alle koepels nog te veel gerekruteerd bij blanke gezinnen met een verleden bij de jeugdbeweging. Minister, in een reactie onderkent u het probleem van de diversiteit en kondigt u in één beweging aan dat u zult onderzoeken of het mogelijk is in de bestaande begroting subsidies uit te trekken om meer kansarme jongerengroepen richting het jeugdwerk te bewegen.

Ondanks de toenemende diverse samenleving blijven organisaties binnen het jeugdwerk dus worstelen om diversiteit een plaats te geven binnen hun structuur. Het gevoerde overheidsbeleid is een belangrijke factor, die niet los kan worden gezien van de praktijk op het terrein. Het blijft een belangrijk instrument waarop de verschillende jeugdorganisaties hun gevoerde beleid trachten te enten.

Minister, hoe evalueert u vandaag het diversiteitsbeleid bij jeugdbewegingen in Vlaanderen? Bestaan hier meetinstrumenten voor? Bestaat het gevoerde beleid uit meer dan een flankerend, subsidiërend beleid? Is het voor de verschillende jeugdbewegingen en -organisaties duidelijk genoeg hoe de overheid zich positioneert ten opzichte van diversiteit om vervolgens zelf in te staan voor de vertaling ervan binnen hun eigen beleid? Welke

kanalen gebruikt de overheid hiervoor? Welke acties worden ondernomen om te helpen beleid om te zetten naar realiteit binnen een jeugdorganisatie? Bestaat de vrees bij jeugdorganisaties niet dat een te grote focus op het diversiteitsbeleid de eigenheid van de organisatiecultuur te veel kan aantasten?

Minister, een implementatie en goede werking van een diversiteitsbeleid vergen ook een responsabilisering van diegene tot wie het beleid zich richt, met andere woorden de kansgroepen. Gaat u hiermee akkoord? Welke middelen en impulsen hebt u hiervoor in handen binnen het jeugdbeleid? U kondigt ook aan om harder in te zetten op diversiteit bij jeugdbewegingen in de grote steden. Hoe zult u dit trachten te concretiseren?

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Minister, vanzelfsprekend onderschrijven we het belang van diversiteit in de maatschappij dat in het jeugdwerk wordt weerspiegeld. Ik heb er niet voldoende zicht op of het vandaag voldoende duidelijk is waarom er geen of nog geen diversiteit is. Dat is wel heel belangrijk. Dat er te weinig diversiteit is, komt niet door de onwil van het jeugdwerk. Er zijn verschillende oorzaken voor, die misschien ook te maken hebben met de eigenheid van ons jeugdwerk, zoals het decennia lang is gegroeid.

Minister, ik pleit ervoor dat als er bijkomende maatregelen worden genomen, dit in nauw overleg met de sector gebeurt, dat ze voldoende inpasbaar zijn in de eigenheid van het jeugdwerk en dat ze voldoende responsabiliserend en stimulerend zijn in plaats van dwingend.

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel: Ik woon in een heel diverse wijk en wil ook mijn bekommernis over dit onderwerp meedelen. Ik vraag me af of het jeugdwerk in de komende jaren geen andere paden moet bewandelen om elke jongere bij zijn werking te betrekken. Minister, erkent u de hefboomfunctie van het jeugdwerk en wilt u er een nieuwe dynamiek inbrengen? Zo ja, op welke manier?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Het jeugdbewegingsonderzoek dat we hebben gedaan, heeft vijf traditionele jeugdbewegingen onderzocht. Op Vlaams niveau worden een honderdtal verenigingen gesubsidieerd die een ander soort werking hebben. Het jeugdbewegingsonderzoek belicht met andere woorden maar een deel van het jeugdwerklandschap. Maatschappelijke integratie en de weerspiegeling van die integratie in diversiteit blijft voor mij een evidente doelstelling van het jeugdwerk, hetzij door het aanbieden van de mogelijkheid tot ontspanning in een veilige context, hetzij door contacten met andere organisaties, hetzij door de educatieve werking.

Ik ben tegelijkertijd voor het recht van jeugdverenigingen op een eigen identiteit en voor een dialoog tussen verschillende soorten jeugdwerkingen, om bruggen te bouwen, en de eigen identiteit van de jeugdvereniging te verrijken. Samen spelen is de beste school voor samenleven.

Het jeugdbewegingsonderzoek is een onderzoek naar het beleid van de jeugdbewegingen zelf, niet naar het jeugdbeleid van de overheid. Het onderzoek toont vooral aan dat die jeugdbewegingen bewust, intensief en proactief bezig zijn met diversiteit, maar dat die inspanningen te weinig leiden naar resultaten.

Ik ben hier voorstander van blijvende inspanningsverbintenissen met het jeugdwerk, en niet van resultaatsverbintenissen. Ik denk dat we daar op dezelfde golflengte zitten. In het jaar van de vrijwilliger moeten we die vrijwilliger in de lokale jeugdbeweging vooral bezig laten zijn met datgene waarin hij of zij goed is: het opzetten van activiteiten met kinderen, ongeacht hun achtergrond. We moeten hen niet belasten met onredelijke verwachtingen. We mogen op het vlak van diversiteit in rekrutering en methodieken wel inspanningen vragen aan de

professionals: de landelijke koepels enerzijds, en jeugdconsulenten en geprofessionaliseerde jeugdorganisaties op lokaal vlak anderzijds. Deze inspanningen, ook daar ben ik van overtuigd, zullen pas leiden tot het slopen van drempels in het jeugdwerk als we ook de drempels voor allochtone kinderen in het onderwijs kunnen neerhalen en erin slagen een allochtone middenklasse op te leiden. Uit het jeugdbewegingonderzoek bleek, net zoals voor het deeltijds kunstonderwijs trouwens, dat 80 procent van de kinderen in jeugdverenigingen ouders hadden die ook in jeugdverenigingen hadden gezeten. Het lidmaatschap van een jeugdvereniging is met andere woorden bijna erfelijk. Dat toont aan dat we inderdaad een andere dialoog moeten voeren.

De output van het jeugdbeleid is een lokale output. De kern van het jeugdwerkbeleid is lokaal. De Vlaamse overheid kan, in een context van subsidiariteit en planlastvermindering, vooral financiële prikkels blijven geven door sectorale middelen te garanderen en tegelijkertijd inspraak voor kinderen en jongeren op lokaal niveau af te dwingen, ook van allochtone kinderen en jongeren. De kwaliteit waarmee die inspraak op lokaal vlak vorm krijgt, kunnen we ook beïnvloeden. En dat doen we vandaag al.

Inzake het thema diversiteit beschikken we over een leidraad waarin aandacht gaat naar het ontwikkelen van beleid voor kinderen en jongeren in de specifieke doelgroepen, bijvoorbeeld kinderen en jongeren in armoede. Met de leidraad Diversiteit in het gemeentelijk jeugdbeleid willen we jeugdconsulenten, schepenen van jeugd, die daarin een heel belangrijke rol spelen, maar ook jeugdwerkers en vrijwilligers, kortom iedereen die op lokaal vlak met kinderen en jongeren bezig is, warm maken om te werken rond diversiteit.

Wij bieden heel wat handvatten aan om emancipatorisch te werken met groepen van kinderen en jongeren die hier het meeste nood aan hebben. Maar, mevrouw Meuleman, de uiteindelijke beleidskeuzes en actiepunten worden op het terrein door de gemeenten zelf ingevuld. Mevrouw Schryvers, u zult het met mij eens zijn dat in een gemeente in eerste instantie het lokaal bestuur verantwoordelijk is om het beleid te implementeren en de jongeren te ondersteunen.

De groepen die Ingeborg Hillaert aanhaalt in het opiniestuk waarnaar u verwijst, betreffen vaak specifieke concentraties in meestal stedelijke en vooral grootstedelijke contexten. Jeugdbewegingen in centrumsteden worden geconfronteerd met een gebrek aan vertrouwde van allochtone ouders met de jeugdbeweging. Ik zei het daarnet al: 80 procent van de leden van jeugdbewegingen zijn kinderen van oud-leden van jeugdbewegingen. De jeugdbewegingen in de stad worden ook geconfronteerd met stadsvlucht, met een gebrekkige continuïteit en doorstroming, maar ook met andere opvattingen. Men verwacht een engagement van die kinderen. Men verwacht dat die kinderen elke week komen en dat ze op tijd komen. In sommige jeugdverenigingen moeten kinderen een uniform dragen. Dat zijn allemaal drempels. Men kan van een jonge kerel van vijftien of zestien jaar niet verwachten dat hij die drempels zal wegwerken bij de ouders. Dat kan hij niet, het is een maatschappelijk gegeven. Wij moeten daarover met meer allochtonenverenigingen of zelforganisaties het beleid uitvoeren. Wij moeten veel meer spreken met mensen die in jeugdbewegingen actief zijn.

Ik geef een voorbeeld. Ik was de voorbije zomer op bezoek bij een speelpleinwerking in Limburg. Een jonge Marokkaanse Belg was daar vrijwilliger. Dat was voor hem niet evident. Er zijn nogal wat Vlaamse Vlamingen onbeschoft. Ze hadden wantrouwen ten aanzien van die jongen, terwijl dat een heel goede, deftige jongen was, die zich wilde inzetten voor andere mensen. Hij vertelde dat hij met heel veel wantrouwen wordt geconfronteerd, soms op het onbeschofte af. Daar moeten we ons als samenleving ook eens vragen bij stellen. Want als die jongere daar aanwezig is, wordt het gemakkelijker om nog andere Marokkaanse Belgen daarbij te betrekken. Hij vertolkt een voorbeeldfunctie.

In die centrumsteden ontstonden vaak andere, vaak sterker geprofessionaliseerde jeugdwerkorganisaties, eerst onder impuls van het Impulsfonds, later van het Stedenfonds.

Deze ontwikkeling zorgde voor een diversiteit van het aanbod zelf, meer dan voor een diversiteit in de deelname aan het ene of andere aanbod. Daarom is dialoog een evidente suggestie. Ik denk dat we het daarover allemaal eens zijn. Het gaat daarbij niet alleen om jeugdwerk maar ook om onderwijs en andere domeinen en we hebben daarvoor de toveroplossing nog niet gevonden. Het is gemakkelijk om te zeggen dat we een andere dialoog nodig hebben, je moet daarin ook nog slagen. Soms lukt het, soms lukt het maar tijdelijk: het is niet evident om dat aan te houden. We mogen de schuld niet bij jongeren of bij jonge jeugdleiders leggen, want dat overstijgt hun mogelijkheden.

Op vraag van Steunpunt Jeugd ontwikkelde Kwasimodo vzw in 2007 de Diversoscoop, een instrument voor het meten, evalueren en plannen van diversiteit. Het instrument meet de stand van zaken in verband met het diversiteitsbeleid in de organisatie. Hoe ver staan we ermee en waar kunnen en willen we verbeteringen toepassen? Welke verbeteringen? Wat willen we bereiken? Welk soort en welk niveau van diversiteitsbeleid is voor ons belangrijk en gewenst? De Diversoscoop helpt de organisatie ook om in de keuze van projecten en acties het beoogde niveau van diversiteit te bereiken.

Steunpunt Jeugd zette zelf in 2009 een onderzoek op dat jeugdorganisaties moet inspireren en ondersteunen in het diversiteitsproces. Het ging om een kleinschalig kwalitatief onderzoek van twaalf jeugdorganisaties. Dit had als doel een concreet inzicht te verwerven in hoe jeugdorganisaties diversiteit managen op verschillende organisatieniveaus. Daarnaast schonken ze ook aandacht aan een deontologische code, netwerking en meetinstrumenten omdat de inzet hierop kan helpen om diversiteit kwaliteitsvoller te managen in de organisatie. De resultaten van dit onderzoek werden op 29 april 2010 op een studiedag voorgesteld en besproken. Ze bevatten nuttige kapstokken voor de jeugdbewegingen.

Steeds meer jeugdorganisaties kiezen ervoor om inclusief te werken. Dat wil zeggen dat ze bestaande structuren in de organisatie aanpassen om de verschillen tussen mensen te overbruggen, zodat iedereen erbij kan horen en kansen krijgt om evenwaardig te participeren. Jeugdorganisaties pinnen zich al jaren vast op een zoektocht naar mogelijke oplossingen in de hoop hun organisatie toegankelijker te maken voor minder bereikbare groepen. Het blijft voorlopig bij trials and errors en veel hangt af van de motivatie en de aanpak van de organisatie zelf.

Ik wil kiezen voor een tweesporenbeleid. Enerzijds wil ik de toegankelijkheid van het jeugdwerk vergroten door te stimuleren en te motiveren om in te zetten op toegankelijkheid en diversiteit. Anderzijds wil ik ook doelgroepspecifiek aanvullend werken. In het licht hiervan zijn er de proeftuinen jeugd in het Participatiedecreet. Die waren onder meer al gericht op kinderen en jongeren die leven in armoede en op de zelforganisatie van allochtone jongeren. Dit alles heeft als opzet om meer aanbod te creëren. Ik heb in 2010 voor de proeftuin voor verenigingen die gericht zijn op jongeren met een etnisch-cultureel diverse achtergrond in een subsidiebedrag van 75.000 euro voor PAJ vzw voorzien. Eerder besliste ik dat Formaat vzw binnen haar subsidie-enveloppe een bedrag kreeg voor het opnemen van haar proeftuin in de reguliere werking. Hierdoor kan Formaat vanaf 2010 haar deelwerking 'formaat+' bestendigen. In 2011 zetten we de proeftuin voor verenigingen die gericht zijn op jongeren met een etnisch-cultureel diverse achtergrond verder en zullen we dit ook evalueren.

In overleg met de lokale besturen moet er ook dringend werk gemaakt worden van een strategie voor een nieuwe financiering van de werkingen met maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren. Het kan niet de bedoeling zijn dat Vlaanderen nog zeer lokale initiatieven stimuleert. Maar anderzijds merk ik dat lokale besturen hun taak ten aanzien van deze organisaties nog niet altijd ten volle opnemen. Ook in de discussie over de interne staatshervorming moeten we kijken naar de rol van de provincies. We merken dat provincies voor bijzondere doelgroepen goed werk verrichten.

Het Vlaanderen van morgen zal diverser zijn dan het Vlaanderen van vandaag. Dat is een feitelijk gegeven. Met het oog op deze maatschappelijke uitdaging moeten we met zijn allen

leren omgaan met diversiteit. We zullen proberen om dat mee op te nemen in het Vlaamse jeugdbeleidsplan.

Ik wil hier nog aan toevoegen dat er aanbevelingen zijn uit het onderzoek naar de vrijetijdsbesteding van kinderen in armoede. Dat heeft in 2010 gelopen en we zullen het in het voorjaar van 2011 presenteren. We hebben meteen ook aan de onderzoekers gevraagd welke beleidsstrategieën wenselijk zijn om een goed vrijetijdsaanbod te creëren voor kinderen in armoede.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, u hebt mijn laatste vraag niet beantwoord, de vraag in verband met de brede school. In uw persbericht van 10 december over diversiteit bij jeugdbewegingen, haalt u de volgende paragraaf aan: “Een laatste belangrijk werkpunt is het feit dat jeugdbewegingen te weinig ingebed zijn in netwerken die hun eigen werking overstijgen. Ze moeten in de toekomst een actief netwerk vormen met de sectoren rond hen. Dat bondgenootschap moet één doel voor ogen hebben, de brede ontwikkeling van kinderen”. U hebt die samenwerking tussen scholen en jeugdwerk al een aantal keer aangehaald, ook op het vlak van taal. U wilt daar echt wel op inzetten.

Verder staat ook: “Minister Smet is ervan overtuigd dat de brede school een hefboom kan zijn voor jongeren en de jeugdbeweging om elkaar in eerste instantie te ontmoeten. Bovendien kan het ook een manier zijn om ouders te betrekken via de brede school.”

Ik had u gevraagd hoe u denkt daarop in te zetten, op welke termijn en met welk budget.

Minister Pascal Smet: U kent het antwoord op die vraag. Toen we in de commissie Onderwijs de beleidsbrief hebben besproken, heb ik heel uitvoerig op die vragen geantwoord en heb ik gezegd dat we voor de zomer met de visienota Brede School zullen komen. Het is een visienota van de Vlaamse Regering en dus niet alleen van mezelf als minister van Onderwijs en Jeugd, maar ook van de ministers van Cultuur en Welzijn. Alle betrokken ministers zullen tegen dan klaar zijn met de nota. Ik heb op deze vragen al uitvoerig geantwoord in de commissie Onderwijs.

De voorzitter: Mevrouw Godderis heeft het woord.

Mevrouw Danielle Godderis-T’Jonck: Minister, ik dank u voor het uitgebreid antwoord. In feite zijn dit eerder problemen van de grootsteden. Ik kom uit een plattelandsgemeente en ik heb daar navraag gedaan. Wij kampen daar niet echt met die problemen. Als er problemen zijn, gaat het veeleer om kinderen van kansarme gezinnen die problemen hebben met de jeugdbeweging, niet met de speelpleinwerking.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Interpellatie van de heer Carl Decaluwe tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de openstelling van de markt voor televisiedistributie

- 58 (2010-2011)

Interpellatie van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de verregaande liberalisering van de telecommarkt

- 62 (2010-2011)

Interpellatie van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de conclusies van het advies van het BIPT, de VRM en de andere regionale mediaregulatoren betreffende het openstellen van de kabel

- 68 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

- De heer Bart Caron, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.

De heer Carl Decaluwe: Voorzitter, minister, collega's, ik zal het niet hebben over de inhoud, over het al dan niet openstellen van de kabel. Ik heb daar wel een mening over, maar het betreft een exclusieve bevoegdheid van de regulator.

Ik zal het wel hebben over de procedure, want er is nog altijd een beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) en de Vlaamse Regering. Er is ook een besluit dat het huishoudelijk reglement van de werking van de VRM vastlegt. Ook de personen die er deel van uitmaken, worden benoemd door de Vlaamse Regering. Vanzelfsprekend is er ook de communicatie van de VRM geweest.

Voorzitter, minister, ik heb een déjà-vugevoel inzake de werking van de VRM, want aan dit dossier zit een reukje, al dan niet gewild. Dit dossier werd door de VRM compleet verkeerd aangepakt. Ik herhaal dat ik het niet over de inhoud van het dossier heb, maar over de manier van werken.

We kunnen ons natuurlijk in de eerste plaats afvragen welk probleem de VRM met zijn zelf verklaarde ontwerpbeslissing wil oplossen. Het is des te opmerkelijk dat de VRM kennelijk intens heeft samengewerkt met zijn regionale collega's toezichhouders. Op zich is dat niet negatief, maar in de verschillende beslissingen nemen ze nagenoeg letterlijk elkaars bewoording en motivatie over. Op dat vlak gaf het Grondwettelijk Hof destijds een schot voor de boeg door de samenwerking op te leggen. In navolging daarvan werd in 2006 een samenwerkingsakkoord afgesloten dat de procedure voor de samenwerking bepaalt.

Uit de respectieve ontwerpbeslissingen blijkt dat de toezichhouders volledig buiten het bestaande kader om, de ontwerpbeslissingen op elkaar hebben afgestemd. Of correcter: uit de beslissingen blijkt minstens niet het tegendeel. Vanuit juridisch oogpunt is dit allerminst vanzelfsprekend.

Minister, ik ben ook ten zeerste verbaasd over de snelheid waarmee een dergelijk zwaarwichtig dossier – het is het eerste in zijn soort – door de VRM wordt behandeld. Men is er na de vergadering van de algemene kamer direct mee naar buiten gekomen. Ik vermoed dat de leden van de algemene kamer niet ten gronde over het dossier hebben kunnen discussiëren. Nochtans is het een bijzonder belangrijk dossier waarbij uiteindelijk iedere Vlaming wordt betrokken.

Ik heb al gezegd dat de regulatoren hebben samengewerkt, maar het is des te merkwaardig dat er gelijktijdig met de lancering van de consultatie van de VRM over de ontwerp-

beslissing, het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT) ook een consultatie lanceerde over de analyse van de breedband. Ik vind dat op zijn minst merkwaardig.

De presentatie van de ontwerpbeslissing aan de verschillende actoren op 20 december en de communicatie over die zogenaamde ontwerpbeslissing, gebeurden zo goed als gelijktijdig: een persbericht en de ontwerpbeslissing op de website van de VRM.

- De heer Philippe De Coene, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.

Collega's, dat is een slechte manier van werken. We praten immers over drie beursgenoteerde bedrijven: Mobistar, Telenet en Belgacom. Voor er iets beslist werd en voor er iets op de website werd geplaatst, is de VRM er zelfs in geslaagd om de ontwerpbeslissing in primeur aan een krant te geven, op maandagochtend – il faut le faire. Ik vind dat minstens eens moet worden onderzocht hoe dit kon. Ik benadruk dat het om drie beursgenoteerde bedrijven gaat: 's morgens staat het uitgebreid in de krant, 's avonds worden de actoren ermee geconfronteerd. Degene die de ontwerpbeslissing heeft gelekt, draagt een grote verantwoordelijkheid, en wat hij heeft gedaan, is in strijd met het huishoudelijk reglement. Wat kunnen we daaraan doen?

Op 13 december is de algemene kamer samengekomen. Blijkbaar werd daar een studie gepresenteerd door consultant Analysys Mason. Op 20 december werd er blijkbaar gecommuniceerd met de actoren en werden de actoren bij de VRM geroepen.

Ik heb de ontwerpbeslissing gelezen die op de website staat. Het gaat om de ontwerpbeslissing die op 13 december door de algemene kamer werd genomen. Daarin wordt echter verwezen naar Yelo van Telenet dat pas op 18 december werd gelanceerd. Heeft de administratie van de VRM de nota nog aangepast na de bespreking van de VRM op 13 december? Het kan bijna niet anders, want voordien was Yelo een totaal onbekend begrip. Tussen de vergadering van de algemene kamer van 13 december en de communicatie op 20 december is er dus duidelijk sprake van een aanvulling van de nota.

Het dossier is technisch heel zware kost. Ik kan me niet inbeelden dat het grondig kan worden besproken op één uur tijd en dat er dan ook een beslissing kan worden genomen. Ik kan niet geloven dat men er ten gronde over heeft gedebatteerd. Ik kan me daarom ook niet inbeelden dat er een ontwerpbeslissing is. Vandaar, minister, mijn aanvullende, maar cruciale vraag: is er nu een ontwerpbeslissing van de VRM, ja of neen? U moet mij alleen maar een eenvoudig antwoord geven. Is er een ontwerpbeslissing of is er geen? Ik hoop dat u hierover wat duidelijkheid verschaft.

Er is nog iets dat me enorm stoort in dit dossier. De VRM is precies opgericht om in alle onafhankelijkheid te kunnen beoordelen. Ik heb er echter ernstige vragen bij of dat in alle onafhankelijkheid is gebeurd, als ik deze zaak bekijk. Hoe kan een regulator in alle onafhankelijkheid handelen als hij werkt met een consultant die werkt voor bepaalde actoren die ook betrokken zijn in dit dossier? Kan dat zomaar? Het gaat over het consultantsbedrijf Analysys Mason. Dat bedrijf doet momenteel ook een audit bij Belgacom in opdracht van het BIPT. Het bedrijf heeft al voor zo ongeveer iedereen gewerkt. Belangrijk is, los van dit, dat in 2009 ook de federale minister bevoegd voor Telecommunicatie aan Mason een opdracht heeft gegeven. De vraag rijst of het zomaar kan dat dezelfde consultant al die studies heeft. Er kunnen minstens vragen bij worden gesteld vanuit het oogpunt van de onafhankelijkheid.

Ik heb ook ernstige vragen bij de rol van de voorzitter van de mediaregulator van de Duitstalige Gemeenschap, de heer Yves Derwahl. Hij maakt ook deel uit van het samenwerkingsverband met het BIPT. Het advocatenkantoor dat hij eveneens heeft, werkte of werkt ook voor een bepaalde actor. Kan dat zomaar vanuit het oogpunt van de onafhankelijkheid? Daarover moeten we ernstige vragen kunnen stellen. Daarover moet er duidelijkheid komen. Minister, ik geef een andere invulling aan het begrip 'onafhankelijkheid', en dus vind ik dat dit dossier compleet met een valse noot is gestart.

Minister, wat u betreft, heb ik geen enkel probleem. Het voeren van die discussies behoort tot de competenties van de regulator. Als regering en parlement hebben we echter toch een zekere verantwoordelijkheid als het gaat over de werking van de VRM, over de beheersovereenkomst, over het huishoudelijk reglement. Los van de inhoud hebben we toch de verantwoordelijkheid te bekijken of dat alles correct werkt. Eerlijk gezegd, op basis van de informatie waarover ik beschik – en gelukkig is er veel verschenen op de diverse websites – heb ik helemaal geen vertrouwen in de rol van de VRM in dit dossier. Ik beweer zelfs dat er een reukje is aan dit dossier en dat de belangen en de onafhankelijkheid van de regulator geschaad zijn. Ik heb daar een aantal voorbeelden van gegeven.

Minister, ik wil u dus enkele concrete vragen stellen over dit dossier. Het is niet de bedoeling grote debatten te houden over de inhoud. Wie heeft nu het initiatief genomen tot die studie en de ontwerpbeslissingen over de markt voor de tv-distributie? Was dit het BIPT of de VRM, of de beide samen? Wat is de werkwijze precies geweest? Een cruciale vraag is: is er nu een ontwerpbeslissing of niet? Ik kan me voorstellen dat er in feite slechts een loutere kennismening is geweest van die studie, maar echt een ontwerpbeslissing, na een debat? Het is immers pas na een debat dat die beslissing kan worden genomen. Daarover zou ik totale duidelijkheid willen hebben. Indien er ontwerpbeslissingen zijn, zijn die op een of andere manier bindend? Indien wel, kan men die enkel op Vlaanderen toepassen zonder dat federaal te doen en/of omgekeerd? Het is ook belangrijk om wat duidelijkheid te creëren over dat web tussen de drie regulatoren en het BIPT.

Welke meerwaarde kan de openstelling van de markt voor tv-distributie hebben met betrekking tot kwaliteit, snelheid en prijs? Minister, u hoeft daar niet op te antwoorden. Misschien is dat te delicaat, want het gaat al over de inhoud van het dossier. Ik zal het u zeker niet kwalijk nemen als u daarover op de vlakte blijft.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Voorzitter, minister, geachte leden, ik vind dit een vreemde kwestie. Er is al langer discussie over het openstellen van de kabel. Misschien zouden we daarover wel eens een discussie ten gronde moeten hebben, een uitgebreide discussie. We hebben al regelmatig aangekondigd in deze commissie dat we dat overwegen. Ook de diverse hoorzittingen, ook in de vorige legislatuur, gingen vaak over de vraag wat de positie is van een telecombedrijf als Telenet en over de positie van de kabel.

De heer Decaluwe heeft het al aangehaald: de werkwijze en de motivatie van de VRM zijn zeer dubieus. Ik vroeg me af uit welke heldere hemel dit dossier plots is gevallen. Plots kan er worden samengewerkt. Er waren zoveel elementen die automatisch hebben geleid tot de vraag welke agenda hierachter zit en in wiens opdracht de VRM deze beslissing heeft genomen. Dan gaat het niet zozeer over de grond van de zaak, namelijk de vraag of we de kabel moeten opengooien of niet. Dat is een heel andere discussie dan wat we manu militari op onze tafel hebben gekregen. Dit is een strategisch belangrijk dossier. Minister, laat het zeer duidelijk zijn: ik viseer u niet in dezen, tot het tegendeel bewezen is. *(Gelach)*

We beginnen het nieuwe jaar goed.

Als ik echter die beslissing van die regulatoren lees, dan kan ik er niet omheen dat er eerst een beslissing is genomen over het verhaal dat ze gingen brengen en dat daar dan allerlei dingen rond zijn gebouwd. Dat is een typische techniek. Er was een beslissing van één pagina, en die moest worden onderbouwd. Er moest een dossier worden afgeleverd, van een kleine 45 pagina's, anders zou het ongeloofwaardig zijn.

Ik heb die studie gedetailleerd doorgenomen. Ik heb mijn oor te luisteren gelegd bij iedereen in de sector zelf. We kunnen alleen maar vaststellen dat ze met haken en ogen aan elkaar hangt. Dat geeft me het gevoel dat dit een eenzijdige demarche is tegen één bedrijf. Daarom heb ik dit interpellatieverzoek ingediend. U weet: als één bedrijf wordt gevisieerd, dan word ik, als liberaal denkend persoon, ongemakkelijk. De VRM moet controleren en observeren.

Wat me nog het meeste stoort, zijn de politieke conclusies die de VRM trekt of de aanbevelingen aan de politiek die hij doet. De VRM begeeft zich daarmee op een terrein waar hij helemaal af moet blijven. U weet dat ik de onafhankelijkheid van de regulator regelmatig ter discussie heb gesteld. Ik vind het niet de taak van de regulator politieke conclusies of politieke voorstellen te lanceren ten behoeve van de minister of de commissie. Dit is een aanfluiting van de zogenaamde onafhankelijke werking van de VRM. Ik pleit voor die onafhankelijke werking. Ik heb zo de indruk dat al die gegevens wijzen op een gecoördineerde actie gericht tegen één telecomoperator, Telenet, die misschien niet genoeg naar de pijpen danst of in de weg loopt van een andere concurrent. Dat laat ik in het midden.

Ik zal niet herhalen wat de heer Decaluwe heeft gesteld, maar met een aantal mensen komen we uit op dezelfde conclusies. Mijn redenering was vroeger dat drie onafhankelijke bronnen een waarheid geven. Ik weet dat daar in nieuwskringen niet meer zo over wordt nagedacht, maar bij ons is dat nog steeds zo.

Ik wil aantonen waarom ik vind dat dit eromheen is gebouwd, omdat ik mijn gevoel bij deze kwestie wil onderbouwen. Ik zie een aantal kronkels bij de VRM, die toch het summum van mediaregulering in Vlaanderen zou moeten zijn. Er is sprake van een aantal redeneringen in heel dat dossier waarbij er vragen te stellen zijn. De VRM gaat ervan uit dat het analoge aanbod nog steeds primordiaal is, zwaarwichtig in de markt zit en wordt uitgebreid. Misschien hebben ze bij de VRM iets gemist en kijken ze te veel naar programma's uit de jaren 80 of 90, of luisteren ze te veel naar Nostalgie, maar er is wel iets veranderd in het medialandschap. Misschien moeten we dat eens aan de VRM gaan uitleggen. Binnenkort zien we die mensen toch, dus ik zal dat met veel plezier doen.

Ik vraag me af wat er is overgebleven van de analoge switch-off. Hebben ze daar ooit al van gehoord bij de VRM? Ik dacht dat dit op de tijdlijn stond. Ik dacht zelfs dat erover was gediscussieerd in deze commissie. Dat is maar een klein voorbeeldje. Ze gaan er blijkbaar dus niet van uit dat het analoge zal ophouden. Goed, men kan blijven geloven in de Bijbel, maar dat lijkt me geen goede positie voor mensen die beweren de mediamarkt te kennen.

Wat me opvalt in heel het dossier, en ik heb de optelsom gemaakt, is het woordje 'vermoeden'. Met alle respect, maar een dergelijk zwaarwichtig, belangrijk dossier presenteren met daarin het woordje 'vermoeden', dat kan ik ook. "Wij vermoeden dat...": op die basis zou men een politieke aanbeveling doen om decretaal of regelgevend te beslissen. Dat gebeurt op basis van vermoedens. Dat staat hier letterlijk: "We vermoeden een sterke machtspositie van Telenet." Leg me eens uit wat dat 'vermoeden' is. Was het in een zatte bui dat u 's morgens uw digicorder niet begreep? Wat is dat vermoeden? Dat kan toch niet! Dat is je reinste amateurisme.

Ik fiets er nog even verder door. Ik heb het eruit gehaald omdat het op de duur zo amusant werd. "De VRM concludeert op basis van deze elementen dat het vermoeden van een sterke machtspositie van Telenet niet aangetast wordt. Bijgevolg concludeert de VRM dat Telenet over een sterke machtspositie beschikt (...)." Twee keer een tegenstelling in één zin dus! Dat is een fijne. Ik weet niet of iedereen dat zeer gedetailleerd heeft gelezen, maar ik raad het u aan. Daar slaan ze de bal nog eens mis.

Dan heeft de VRM het over de netwerken. Het woord 'mobile' in distributie van televisie of wat dan ook heeft hij blijkbaar nog niet ingevoegd in de spellingcorrector. Want dat vinden we er helemaal niet in terug. Men gaat er nog van uit dat de kabelstructuur de drager blijft. En zo kan ik verder gaan. Men gaat er zelfs van uit dat andere partijen de kabel niet meer in de grond zullen steken naast de andere kabel, dat men niet meer zal graven. Dat vind ik een ongelooflijk argument om te bepalen dat Telenet over een machtspositie beschikt. Daarover had men dan eens wat eerder mogen nadenken. En zo gaat dat maar verder in heel dat onderzoek, in al die conclusies die ons onder de neus worden geduwd.

En, als men meegaat in die redenering, is het strafste van het verhaal op basis van vermoedens, politieke conclusies, dan een aantal technologische evoluties te negeren. Dan heeft men blijkbaar door dat men moet nagaan of die criteriatest de testen doorstaat. De VRM zegt dan ook letterlijk – zo eerlijk of dom is hij dan nog – dat alle conclusies die hij naar voren brengt, aan u, aan ons of aan wie dan ook, de test van de Europese Commissie moeten doorstaan. Het zijn aanbevelingen zonder doordachte uitwerking, zonder dat is nagedacht of het überhaupt wel kan. Ondertussen staat het wel in alle kranten, is het wel nieuws, zijn de beurskoersen op een bepaald moment van een toch niet onbelangrijke speler in Vlaanderen beïnvloed. De VRM vindt echter dat hij daar zeer lichtzinnig mee mag omgaan. Men lanceert dat, men zet dat vet in de pers, men zorgt ervoor dat beleggers een koersdaling te verteren kregen na die berichten en men zorgt ervoor dat niemand nog weet wat de positie is van dat telecombedrijf. En dan zegt men doodleuk dat men wel zal zien en dat men begot niet weet hoe Europa daarop zal reageren als dat wordt voorgesteld, als u die beslissing zou nemen. Dat is ongezien. Dat is een ongelooflijke vorm van amateurisme.

Ik kom terug op lijn één van mijn betoog. Er moest gecommuniceerd worden over een beslissing en er wordt iets rond gebouwd. Anders zou u die fouten in heel dat dossier niet terugvinden. Daar staan algemeenheden in, een zogenaamde onderbouw, voor het doorbreken van dat zogenaamde kabelmonopolie. Men zegt dan dat satellietontvangst toch niet voor iedereen is weggelegd. Met alle respect, maar je moet absoluut niet gestudeerd hebben om dat door te hebben.

Ik kan me echt niet van de indruk ontdoen dat dit een zeer vreemd dossier is, een zeer vreemde agenda. Ik heb het dan nog niet over een politieke agenda, maar alles is politiek tegenwoordig. We kunnen ons de vraag stellen wie de opdracht heeft gegeven om dat te communiceren en wie ervoor heeft gezorgd dat die regulatoren aan tafel zaten.

Als men de samenvatting van de verplichtingen voorgesteld in het kader van de analyse leest, dan staat daar letterlijk: “Op de televisieomroepmarkt in de dekkingszone van Telenet, kiest de VRM ervoor om de volgende verplichtingen op te leggen aan Telenet (...)”. Of dat nu Telenet of iemand anders is, interesseert me niet. Men kan er natuurlijk niet omheen dat dat bedrijf de grote speler is. Het woordgebruik zegt echter al genoeg: de VRM kiest om de verplichting op te leggen. En de verplichtingen kan hij niet opleggen, die moet u, de politiek opleggen. Daar staat in drie punten datgene waarvan men vertrokken is: toegang tot het televisieplatform, doorverkoop om analoge televisie aan te bieden, toegang tot doorverkoop om breedbandtoegang te kunnen aanbieden. Toevallig zijn dat de eisen die we telkens, jaar na jaar, bij Belgacom te horen krijgen. Misschien hebben ze er niets mee te maken, en dan verontschuldigd ik me op voorhand.

Als de commissie er op bezoek is, zegt Belgacom wat het zou willen hebben. Ik heb de mappen teruggevonden, want ik houd die allemaal bij. Die drie punten vormen dan de conclusie van de VRM. Voor wie rijdt de VRM hier? Wie heeft de opdracht gegeven? Had hij plots een moment van verlichting? Dacht hij dat hij genoeg gedaan had met het controleren of er te veel actie zat in televisiespotjes en vond hij dat hij zich in de rapte eens moest bezighouden met het telecomdossier, een zeer belangrijk dossier? Voor een lokale radio heeft hij maanden nodig vooraleer hij een beslissing neemt. Voor reclame, idem dito. En nu legt hij plots op een drafje een dossier op tafel dat totaal ongeloofwaardig is.

Minister, ik wrijf u dat niet aan, maar u bent mijn aanspreekpunt. Afgezien van het antwoord op de zeer interessante vragen van de heer Decaluwe, zou ik willen weten wie verantwoordelijk is voor dat initiatief. Op vraag van wie is dat geschied? Had hij een moment van verlichting vlak voor Kerstmis? Dat kan. Wat is uw positie in deze zaak? Want dat vind ik nogal primordiaal. Men doet hier voorstellen. Het doekje voor het bloeden is dat men nog kan reageren op de bevindingen. De bevindingen hebben er al voor gezorgd dat er op een bepaald moment door de beursnoteringen enorm veel geld verloren werd in die bedrijven.

Ik blijf erbij dat ik dat nogal lichtzinnig vind. We hebben al gezien wat de gevolgen daarvan kunnen zijn. Die zijn niet min. Men maakt zich daar niet zomaar vanaf door te zeggen dat men erover zal nadenken en kijken wat het effect is. De effecten zijn er vandaag al. In deze speelt u een belangrijke rol.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, minister, collega's, eind vorig jaar kregen we het rapport van de VRM over de mediaconcentratie in Vlaanderen. De raad zal het rapport nog uitgebreid toelichten in de commissie. Een eerste lezing leert ons echter toch dat de VRM een aantal belangrijke niet-onbekende concentraties en concentratiesituaties in het mediaveld bekleedt. Als beleidsmakers of als leden van het parlement moeten we daar toch rekening mee houden.

Ik kijk een beetje verwonderd naar de heer Verstrepen, die valt over het woord 'vermoeden'. Als we kijken naar de studie van de universiteit van Brussel en van Gent, dan is dat geen vermoeden meer: Telenet staat in het blauw aangeduid. (*Gelach*)

Ik heb een vermoeden dat het louter toevallig in het blauw staat aangeduid. Ik zal even kijken wat in het rood staat.

We kunnen daarover discussiëren, maar ik heb al verschillende keren in interpellaties gezegd dat we allemaal vaststellen dat Telenet door de situatie en de voorgeschiedenis toch wel een vrij belangrijke, dominante positie bekleedt in het medialandschap. De concentratie in het televisielandschap neemt toe. Een aantal productiehuisen produceren de content, die dan gebundeld en gebracht wordt door een aantal omroepen. Die omroepen moeten dan op hun beurt programmaschema's verspreiden via een kleine groep distributeurs. Collega's, minister, de kabelmaatschappij Telenet heeft een dominante positie verworven in ons medialandschap. We kunnen daarover zeuren of discussiëren, maar het is zo.

Het bedrijf heeft zeker een zo goed als monopoliepositie verworven inzake analoge televisie. We kunnen nog discussiëren over de toekomst van de analoge televisie, mijnheer Decaluwe. De afgelopen jaren werd door de opkomst van de digitale tv aan dit monopolie geknabbeld. Naast de kabel zijn er toch andere technologieën voorhanden. De telefoonlijn van Belgacom, het satellietgebruik van TV-Vlaanderen en Mobistar gaan de concurrentie aan met Telenet. Maar dat is niet meer dan wat gerommel in de marge.

Uit de studie in opdracht van SBS Belgium waar ik naar verwees, bleek dat Vlaanderen inzake tv-distributie ook op digitaal niveau wordt gedomineerd door Telenet, dat zo'n 80 procent marktaandeel bezit. Alle andere uitdagers krijgen zo'n 20 procent. Dit komt uiteraard door de hoge penetratiegraad van de kabel voor de opkomst van de televisie. Voor de consument is het niet zo vanzelfsprekend om van distributietechnologie te veranderen. Dat is trouwens de belangrijkste reden waarom de andere spelers zo'n marginale rol spelen.

Vandaag is er geen grote, maar toch een concurrentie van de verschillende technologieën, en van interne concurrentie is er geen sprake, behalve voor de satelliet waardoor TV Vlaanderen tegenover Mobistar is komen te staan. We spreken over zo'n 4,3 procent van de markt, wat verwaarloosbaar is. Daarenboven mogen we niet uit het oog verliezen dat de kabeltechnologie de meest performante doorgifte levert van breedbanddata en -diensten. Dat is nog een reden waarom de consument niet zomaar van technologie zal veranderen.

De studie van Donders en Evens in opdracht van SBS Belgium stelde voor om de kabel te ontbundelen, om zo een meer competitieve markt te creëren. Dit zou volgens mediaspecialisten moeten leiden tot een betere dienstverlening voor de consument, maar vooral ook voor de omroepen. Ik heb het machtsonevenwicht tussen omroepen en distributeurs al meermaals aangekaart. Dit onevenwicht vertaalde zich de afgelopen maanden in toenemende spanningen. Meer competitie en distributie zouden dan ook de machts- en onderhandelingspositie van de Vlaamse omroepen versterken en dat zou op termijn positieve gevolgen

moeten hebben voor de kwaliteit en de diversiteit van het aanbod en dus ook van de consument.

Het was onverwacht dat het BIPT en de regionale regulatoren eind december lanceerden dat het kabelnetwerk zou moeten worden opengesteld voor andere operatoren. Ze hebben zich gebaseerd op een marktanalyse die ze hebben laten uitvoeren. De ontwerpbesluiten zouden daarvoor al zijn opgesteld. Ik verneem dat de heer Decaluwe ze heeft gevonden op het internet. Minister, ik weet niet of u ze al hebt gelezen, ik ook nog niet. Mijnheer Decaluwe, u bent een goed rechercheur, maar ik vraag aan de minister of ze die al heeft gelezen, en ze heeft ze nog niet gelezen. Ik heb ze ook nog niet gelezen.

De gevoeligheid van deze materie bleek in de dagen na de aankondiging, want het aandeel van Telenet zakte op Euronext. Het hoeft geen betoog dat Telenet terecht ziedend was over die plannen en de aankondiging. Er werd de laatste weken ook wel wat afgedreigd, en ene keer al wat subtieler dan de andere. Er werd gezegd dat men niet zou meedoen met de vierde gsm-licentie, dat men de plannen voor digitale televisie in de koelkast zou stoppen, dat men niet meer geïnteresseerd was om voetbalrechten te verkopen en dat men als kabelbedrijf zijn bedragen die tv-omroepen voor hun programma's betalen, zou herzien. Zonder machtige positie doe je zulke dreigementen niet. Dat bewijst alleen maar dat Telenet een machtige positie heeft en een belangrijk bedrijf is. Voor mij is dat een signaal dat er een onevenwicht is in de verhouding tussen de verschillende actoren in het medialandschap. Misschien moet Telenet daarover eens nadenken vooraleer dreigende taal te gebruiken.

Nu, men zegt ook dat dit hele opzet indruist tegen het Europees beleid, dat streeft naar infrastructuurcompetitie. Telenet, waarvan ik zelf klant ben, is een belangrijk bedrijf waarvan de invloed niet mag worden onderschat. We moeten voorzichtig maar vastberaden met dit probleem omgaan. Minister, in de voorbije maanden heb ik meermaals opgeroepen om als minister een rol te spelen in de Pax Media, en ervoor te zorgen dat de toenemende spanningen op de mediamarkt niet uit de hand lopen.

In de laatste plenaire vergadering hebt u dit weggelachen. U stelde zelfs mijn liberale overtuiging in vraag omdat u vond dat ik te veel pleitte voor regulering en om ervoor te zorgen dat die zaken binnen de perken werden gehouden. Ik stel vandaag vast dat sommige relaties verder onder druk komen te staan.

Minister, was u op de hoogte van de studie en de marktanalyse die de verschillende regulatoren lieten uitvoeren? Indien wel, vanaf wanneer hebt u daarvan kennis genomen? Was dat op het einde of wist u dat dit komende was? Hebt u reeds kennis genomen van de zogenaamde ontwerpbesluiten? Wat is uw reactie daarop? Denkt u dat deze ontwerpbesluiten zich verhouden tot het Europees beleid? Zijn hier onverenigbaarheden vast te stellen? Hoe staat u tegenover het idee om de kabel open te stellen voor enkele andere aanbieders van televisie?

We hebben al gezegd dat dit bespreekbaar zou moeten zijn en dat heeft uiteraard veel te maken met de modaliteiten. Als we vaststellen dat er een overwicht is, moeten we nagaan hoe we dat bekijken. Dit heeft niets te maken met problemen scheppen voor een bedrijf. Wie zijn wij om dat te proberen? We willen er wel voor zorgen dat er zich geen ongezonde situaties kunnen voordoen in het medialandschap.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Minister, er zijn twee grote aspecten aan dit onverkwikkelijke dossier. Aan de manier waarop de beslissing over de ontwerpbesluiten is genomen, zit blijkbaar een reukje. Als je de redenering en argumentatie van de beslissingen leest, kun je niet anders dan zeggen dat die op z'n minst eigenaardig zijn. Het is niet echt een voorbeeld van professioneel werken. Alles hangt met touw en spuug aan elkaar, en dat is niet wat we van onze regulator mogen verwachten.

Minister, er zijn terecht vragen gesteld over de onafhankelijkheid van hoe die beslissing tot stand is gekomen. Wat is precies het statuut van die ontwerpbesluiten? Dat is heel belangrijk in dit dossier.

Minister, u herinnert zich vast – zeker omdat u toen het gedachtegoed van de heer Tommelein in vraag stelde – dat ik via een actuele vraag heb gepolst naar hoe u tegenover de twee studies stond: de VRM-studie over mediaconcentratie en de studie van Donders en Evens in opdracht van SBS. U hebt toen geantwoord dat het tamelijk recent was en dat u dat nog wilde doornemen en er in de commissie van gedachten over wilde wisselen. In hoeverre bieden de ontwerpbesluiten die op tafel zijn gelegd, soelaas aan het probleem van de mediaconcentratie? In hoeverre gaan ze de markt reguleren zodat het wat oplevert voor de consument? In hoeverre komen de ontwerpbesluiten overeen met de Europese regelgeving ter zake? Dat is ook een belangrijk aspect. Hoe staat u tegenover de inhoud van de genoemde ontwerpbesluiten?

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: We moeten inderdaad niet twijfelen aan de liberale inslag van de heer Tommelein omdat hij ervan uit blijft gaan dat concurrentie tussen bedrijven betere voorwaarden voor consumenten oplevert, ook al is het tegendeel al vaak bewezen. Ik twijfel daar niet aan. De discussie is belangrijk als het gaat om de vraag wat dit voor de consument zal betekenen, zowel inzake aanbod van producten als inzake kwaliteit en prijszetting. Dat is de belangrijkste vraag die moet worden gesteld.

Als er vandaag een vraag is of onze marktwerking optimaal is voor de infrastructuur in het medialandschap, dan is dat een luxevraag. We hebben voor de infrastructuur de hoogste dekking in Europa. Heel weinig landen hebben 100 procent dekking. Dat is een voordeel dat in het verleden is gecreëerd. De Scandinavische landen doen het tamelijk goed, die hebben de helft van de dekking.

Mijnheer Verstrepen, ik begreep u in het verleden vaak niet goed omdat u zegt dat drie keer hetzelfde gerucht een waarheid is. Dat verklaart veel, maar wat ik niet begreep, is dat u zei dat als dit soort nieuws naar buiten wordt gebracht, dat een impact heeft op een beursgenoteerd bedrijf – daar ben ik het mee eens, dat is altijd heel gevoelig – om vervolgens aan de minister te vragen om haar standpunt toe te lichten.

Ik ben er ook niet in geslaagd om de ontwerpbesluiten te vinden. Dat ligt aan mij, en niet aan de beschikbaarheid. In het persbericht staat dat het om vier ontwerpen ter raadpleging gaat. Hoe zit het met de procedure op dit moment? Het gaat om vier ontwerpbesluiten die zijn voorgelegd door vier regulatoren. Maar een iemand zegt in zijn interpellatie dat het om meerdere regulatoren gaat. De discussie gaat over de onafhankelijkheid van de regulatoren. Daarom is het vreemd dat we die discussie hier voeren.

In discussies in het verleden over een materie die altijd gevoelig is, heeft Europa altijd de nadruk gelegd op het onafhankelijk zijn van de regulatoren zelf. Dat is een heel complexe situatie. Of het nu gaat over de vrijmaking van de telefoontarieven, of die van de mediamarkt, er is altijd de gevoeligheid dat onderzoeken en rapporten een impact kunnen hebben op bedrijven zelf. De beslissing die moet worden genomen voor betere voorwaarden voor consumenten, zou die discussie ten gronde moeten kunnen inhouden. Het digitaal aanbod en andere manieren om producten en kwaliteit tegen een lagere prijs aan te bieden, zijn ook een deel van die discussie. Het gaat veel verder dan alleen het opengooien van de kabel.

Minister, waar zit die procedure precies? Wat betekent hetgeen de regulatoren hebben aangekondigd? Hoe zit het met de onafhankelijkheid van de regulatoren? Wat dient er zich nog aan in de discussie waarover ze het niet hebben gehad, bijvoorbeeld Digital Video Broadcasting Terrestrial (DVB-T)? Andere manieren om dezelfde diensten en producten aan te bieden buiten de kabel, zit dat mee in wat men aan het bestuderen is met de verschillende regulatoren samen?

Als je een ingreep wilt doen, zal dat altijd een impact hebben op de waardering van beursgenoteerde bedrijven. Daar zijn ze in alle landen van Europa onderhevig aan. Dat is altijd gevoelige materie, dat kun je niet vermijden. De vraag van sommigen om daarover een voorzichtige communicatie te hebben, is terecht. Er is daarvoor ook een Europese achtergrond. Tot nu toe heeft Europa zich zeer terughoudend opgesteld in deze discussie en heeft het de vraag naar liberalisering voor een deel geweigerd. In hoeverre zal deze studie en hoe dit past in de procedure zoals zij is, gepaard gaan met een grondige kosten-batenanalyse voor het geheel, dat dan breder is dan alleen de kabel? In hoeverre zou dit nu al deel kunnen en, volgens u, deel moeten uitmaken van het geheel van deze studies?

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, ik gun de heer Decaluwe natuurlijk alle eer, maar om hem, zoals de heer Tommelein, bijzondere speurderstalenten toe te dichten omdat hij dat document heeft gevonden, dat vind ik toch wat te ver gaan. Ik begrijp dat men internet moet beheersen. *(Gelach)*

Het is beschikbaar. *(Opmerkingen. Gelach)*

Minister, wij weten dat het hier gaat om een ontwerpbeslissing van de VRM. De betrokken partijen hebben nog tot 18 februari de tijd om te reageren. Ik neem aan dat ze dat ook zullen doen. Daarna komt er een definitieve beslissing. Het is inderdaad niet de minister, maar de VRM die hier autonoom optreedt.

Wij zijn altijd voor de concurrentie tussen bedrijven geweest als dat, mijnheer Crombez, de consument ten goede komt. Maar vooral ook als het de samenleving ten goede komt. Dat is niet altijd hetzelfde. Het is altijd ons standpunt geweest dat er concurrentie moet zijn. Tussen de infrastructures, tussen de technologieën, tussen de platformen. Het is niet zo dat wij verschillende spelers wilden op eenzelfde platform. Concurrentie tussen kabel, satelliet, Internet Protocol TeleVision (IPTV) is goed. Maar dit ontwerp gaat een andere richting uit. We gaan op één platform meerdere spelers tegen elkaar uitspelen.

We wachten de definitieve beslissing af. We wachten ook af wat daar dan mee gebeurt. Want ik kan mij bijna niet voorstellen dat de betrokkenen het hierbij zullen laten. Het zou mij niet verwonderen als daar nog een juridisch staartje aan komt of als er een steekspel tot stand komt. Als ik goed ben geïnformeerd, maar ik moet dat nog even nader uitzoeken, werd in Nederland een vergelijkbare beslissing genomen door de regulator. Daar werd de opening van de kabelmarkt vernietigd.

Ik vermoed dat hierover het laatste woord nog niet is gezegd. Ik wil de Vlaamse overheid, die daar op een bepaald ogenblik op de een of andere manier bij betrokken zal worden, vragen om er voorzichtig mee om te springen en geen onnodige risico's te nemen die ons op de duur misschien geld zouden kunnen kosten.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, er zijn twee modellen waarbinnen je de concurrentie stimuleert, los van de discussie hoe vrij de markt moet zijn. Ik ga ervan uit dat je de markt een zekere vrijheidsgraad geeft. Uiteraard, zou ik bijna zeggen. Er is het model waarin je met verschillende technologieën concurreert. Dat is wat we nu kennen. Hoewel dat niet helemaal zo is: de oude telefoonkabel heeft ook al meerdere toepassingen en meerdere gebruikers. En er is het model waarin je binnen dezelfde technologie concurreert. Ik weet niet wat het beste is. Ik kan daarover op zich geen oordeel uitspreken. Maar ik sluit mij aan bij de heer Crombez: het beste is wat voor de consument het beste is. Dat moet het uitgangspunt zijn van de besluitvorming. Dat is een statement. Ik zal mij niet laten vangen in het model dat stelt dat het liberaliseren van de analoge kabel de wonderoplossing is. Ik weet het niet. Andere sectoren in Vlaanderen en in het buitenland hebben aangetoond dat er wat dat betreft

geen wonderbaarlijke vermenigvuldiging van de broden geschiedt als je iets privatiseert. Let hier dus op.

Ik wil een paar aanvullende elementen geven en enkele vraagjes stellen. Minister, ik vind het zeer merkwaardig dat de VRM zo in de hoek wordt gezet door een aantal collega's. Dat gebeurt in dit forum niet voor de eerste keer. Als er elementen zijn om dat te bevestigen, wil ik ze graag horen. Want anders vind ik het een beetje over de top.

Ik heb de beheersovereenkomst met de VRM nog eens gelezen. Je kunt hem ook op het internet terugvinden. Dat is niet zo moeilijk: je tikt gewoon 'beheersovereenkomst' en 'regulator' in. In die beheersovereenkomst staat 'marktanalyse' bij de opdrachten. Het is dus niet zo dat de VRM plots een verschijning heeft gezien en dacht in gang te moeten schieten. Ik meen zelfs te weten dat een aantal collega's in dit forum in het verleden al hardop gevraagd hebben waar die marktanalyse van de analoge kabel bleef. Dat is hier bij mijn weten meerdere keren gevraagd. Laat ons blij zijn, los van de conclusies die finaal zullen worden genomen, dat die marktanalyse gebeurt. Des te meer, minister, omdat de rol van de distributeurs in de mediaconcentratie en in de creatie van aanbod en content steeds toeneemt. Er zijn collega's die dat terecht in boeken en artikels schrijven. De distributeurs worden dus heel belangrijke spelers. En als een van die spelers een groot markterrein bezet, heb je niet alleen de discussie over het economische aspect van het beheer van de kabel, maar ook over de creatie en verspreiding van content. Dat is indirect een element waarmee we rekening moeten houden.

Nog iets over dat in de hoek zetten van de regulator: iedereen zal wel kritische bedenkingen hebben maar, ter relativering, dit is wel een rapport van vier regulatoren. Ik wou dat ook nog even onderstrepen. Ik heb hier op mijn computer twee versies geopend: een van de VRM en een van het BIPT. Ik heb niet alle 185 bladzijden gelezen, maar ik heb er toch een concrete vraag over. Ik ben absoluut gewonnen voor een zo groot mogelijke openbaarheid van bestuur. Ik vind het goed dat men die dingen kan lezen. Maar ik vraag mij af waarom in het rapport heel wat figuren niet zijn opgenomen. Er staan overal vierkante haken, met de mededeling: "Figuur zoveel is confidentieel". Dat staat daar vele malen in. Het gaat vaak om de figuren die de exacte cijfers bevatten van de marktbezetting. Dat is een reden te meer waarom ik, als klein parlementslidje, met dit rapport daar moeilijk een direct oordeel over kan vormen. Er zijn te weinig elementen om dat te schragen. De discussie is zeer complex. Waarom zijn niet alle elementen gepubliceerd, en waarom blijven ze confidentieel? Mijn collega's die al die bladzijden hebben gelezen, zullen zich dat misschien ook hebben afgevraagd.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Voorzitter, ik zal de drie interpellaties in één keer beantwoorden. Ik zal enerzijds proberen zo volledig mogelijk te zijn en zoveel mogelijk informatie te geven, maar anderzijds wil ik met een zekere schroom rekening houden met de belangen die hier werden opgesomd. Het is een beursgenoteerd bedrijf, maar het gaat ook om een procedure die wordt gevoerd door een onafhankelijke regulator, de VRM, en ik vind dat wij daar ook de nodige schroom aan de dag moeten leggen. Iedereen moet binnen zijn eigen positie en zijn eigen bevoegdheden blijven. Dat zijn de randbemerkingen die ik op voorhand maak. Ik hoop dat ik alle vragen toch kan beantwoorden.

Wie nam het initiatief tot de studie en de ontwerpbesluiten over de markt voor tv-distributie? Was dat het BIPT of de VRM? Deze oefening is de uitvoering van de taken van de VRM, die beschreven staan in de artikelen 189 tot en met 192 van het Mediadecreet. Daarin wordt gesteld: "De VRM bepaalt de relevante markten en de geografische omvang ervan voor producten en diensten in de sector van de elektronische communicatienetwerken en -diensten. Na elke bepaling van de relevante geografische markten voert de VRM een analyse van die markten uit om te bepalen of ze daadwerkelijk concurrerend zijn. De VRM legt aan elke onderneming met aanmerkelijke marktmacht een of meer verplichtingen op." Dat staat in die artikels en dat is de basis van deze handelwijze.

Deze bepalingen zijn op hun beurt ook een omzetting van het Europese regelgevend kader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten van 2002. Dat kader werd voor het laatst gewijzigd in december 2009. Met dat kader werd de opdracht om marktanalyses uit te voeren aan nationale regulatoren gegeven. De Europese Commissie heeft hierbij een lijst gemaakt met aanvankelijk achttien relevante markten die onderzocht zouden moeten worden en ook gereguleerd kunnen worden.

Als gevolg van onze federale staatsstructuur en de organisatie van de bevoegdheidsverdeling zijn er in België, zoals al door verschillende sprekers werd aangehaald, meerdere regulatoren actief. Het BIPT neemt de analyses van de deelmarkten betreffende telecom voor zijn rekening. Van de VRM, de Conseil Supérieur de l'Audiovisuel (CSA) van de Franse Gemeenschap, de Medienrat van de Duitstalige Gemeenschap en het BIPT voor wat het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad betreft, werd verwacht dat zij 'deelmarkt 18', de 'wholesale'-omroeptransmissiediensten voor het leveren van omroepinhoud aan eindgebruikers, analyseerden.

De grote technologische convergentie tussen telecom en omroep in België zorgt voor een overlapping van bevoegdheden van de nationale telecomregulator BIPT en de genoemde gemeenschapsmediaregulatoren. Daardoor ontstond al in het verleden een noodzaak tot samenwerken, die ook werd opgelegd in de arresten van het Arbitragehof van 14 juli 2004 en van 13 juli 2005 en die heeft geleid tot een samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gemeenschappen met betrekking tot de werking van de regulatoren in deze materie. De individuele regulatoren kunnen elk binnen de eigen bevoegdheden activiteiten met betrekking tot deze materie ontplooiën en beslissingen nemen. Maar deze activiteiten dienen in samenwerking met de andere regulatoren te verlopen, en de uiteindelijke beslissingen dienen afgetoetst te worden bij de collega-regulatoren. Men noemt dat de 'CRC-procedure' of de procedure van de 'Conferentie van Regulatoren voor de elektronische Communicatiesector'.

Op 28 december 2007 heeft de Europese Commissie een nieuwe, verkorte, lijst met te reguleren markten gepubliceerd. Die lijst heet voluit: "Aanbeveling betreffende relevante producten- en dienstenmarkten in de elektronische communicatiesector die inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten aan regelgeving ex ante kunnen worden onderworpen". De nationale regelgevende instanties dienen ook nog steeds na te gaan of markten die niet in de nieuwe lijst zijn opgenomen op grond van nationale omstandigheden, alsnog voor regelgeving ex ante in aanmerking komen. Dit moet dan verantwoord worden door een zogenaamde 'driecriteriatest' uit te voeren. Terwijl voor de VRM de analyse van de omroepmarkt niet binnen een strikt vastgelegd tijdsschema diende te verlopen, bleef de verplichting voor het BIPT om binnen de drie jaar een analyse van de breedbandmarkt te maken, wel bestaan. Dit moest volgens het arrest van het toenmalige Arbitragehof in samenwerking met de gemeenschapsregulatoren verlopen. De uiteindelijke beslissing dient ook afgetoetst te worden bij de collega-regulatoren.

Om te vermijden dat de instemming met een ontwerpbeslissing van een collega-regulator de latere eigen beslissingsmogelijkheden zou inperken, of dat er tegenstrijdige beslissingen goedgekeurd zouden worden, hebben de regulatoren BIPT, CSA, Medienrat en VRM beslist dat er best vanaf een vroeg stadium parallel zou worden gewerkt. Ik zeg u dit om aan te geven wie het initiatief heeft genomen, hoe het allemaal is verlopen en hoe het komt dat ze het in samenspraak gedaan hebben.

Ik was er inderdaad van op de hoogte dat deze studies in de pijp lijn zaten. De VRM heeft trouwens zelf in zijn nieuwsbrief van 22 juli 2010 bekendgemaakt dat: "ze in het voorjaar van 2010 een opdracht uitbesteed hebben aan een externe consultant voor de assistentie bij het analyseren van de markt van omroepsignaaltransmissie." Dit was dus al geruime tijd bij heel wat mensen bekend.

De VRM zei ook dat er al enige tijd op regelmatige basis aan gegevensuitwisseling werd gedaan tussen de regulatoren en dat dit ertoe zou leiden dat ze elkaars toekomstige marktanalysebesluiten, die verwacht werden in het najaar van 2010, beter zouden kunnen beoordelen. Dit staat letterlijk in de nieuwsbrief van de VRM.

Ik was dus op de hoogte, maar ik denk dat anderen dat ook waren, maar dat heeft niet belet dat de VRM in volle onafhankelijkheid zijn taak heeft vervuld.

Het ontwerpbesluit werd door de VRM op 21 december 2010 op zijn website gepubliceerd. Iedereen die in de materie geïnteresseerd is, heeft er dus vanaf dat tijdstip kennis van kunnen nemen. Ik heb dat ook niet eerder kunnen doen. Iedereen kon dus in grote lijnen de inhoud van de beslissing lezen. Naast het juridische kader bevat het een afbakening van de markt en stelt men de marktmacht van een aantal spelers vast. Daarna wordt ingegaan op een aantal voorstellen voor maatregelen die kunnen worden opgelegd. Deze maatregelen betreffen het doorverkopen van het analoge tv-aanbod, het openstellen van het digitale tv-platform en formuleren een aanbod om breedband door te verkopen, om 'multiple play' mogelijk te maken.

Ik leg even de procedure uit. Alle belanghebbenden hebben tot 18 februari de tijd om hun commentaar te geven op deze ontwerpbeslissing. Naar aanleiding van die commentaar kan de ontwerpbeslissing nog worden aangepast. Dan zal de CRC-procedure waarin het samenwerkingsakkoord voorziet, doorlopen moeten worden. Iedere regulator krijgt daarbij de kans commentaar te leveren bij het ontwerpbesluit van een collega-regulator die, indien nodig, zijn besluit kan bijsturen. Voor het geval van onenigheid, is in het samenwerkingsakkoord een escalatieprocedure uitgetekend die in het uiterste geval beslecht moet worden door een interministerieel comité.

Vlaanderen kan deze kwestie dus niet invullen zonder federale inbreng en ook omgekeerd kan de federale overheid niet invullen zonder Vlaanderen. Pas nadat de verdere procedure doorlopen is, kunnen de beslissingen worden voorgelegd aan de Europese Commissie. De Europese Commissie heeft hierin het finale beslissingsrecht en wanneer de besluiten door de Europese Commissie aanvaard zijn, zullen ze bindend zijn.

Deze oefening is de uitvoering van de taken van de VRM die beschreven staan in de artikelen 189 tot en met 192 van het Mediadecreet. Deze bepalingen van het Mediadecreet zijn op hun beurt een omzetting van het Europees regelgevend kader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten waarin de opdracht om marktanalyses uit te voeren aan nationale regulatoren gegeven werd. De nationale regelgevende instanties dienen na te gaan of markten die niet in de nieuwe lijst zijn opgenomen op grond van de nationale omstandigheden alsnog voor regelgeving ex ante in aanmerking komen. Dit moet dan verantwoord worden door een zogenaamde 'driecriteriatest' uit te voeren.

Het Europese beleid wordt uitgetekend op basis van de grootste gemene deler in Europa. In de meeste Europese landen is de kabel op de markt voor televisiedistributie een kleine challenger. De situatie op de Belgische of Vlaamse markt voor televisieomroepsignaaltransmissie, is met zijn zeer sterke kabelpenetratie atypisch voor Europa.

Het ontwerpbesluit zal finaal aan de Europese Commissie voorgelegd moeten worden. Het is de Europese Commissie die het uiteindelijke fiat zal geven voor de uitvoering ervan, evenals de uitvoerende titel.

De Europese Commissie heeft indertijd wel ingestemd met het openstellen van de Nederlandse kabelmarkt naar aanleiding van een analyse die werd uitgevoerd door de Onafhankelijke Post en Telecommunicatie Autoriteit (OPTA), de Nederlandse telecommarkt.

Dan waren er vragen die eerder een opportuniteitsbeoordeling van mij vroegen. Jammer genoeg kan of wil ik daar niet op antwoorden om geen procedurefouten te maken en om binnen mijn marge te blijven. Zo werd gevraagd welke meerwaarde de openstelling kan

hebben. Daar wil ik niet op vooruitlopen, afhankelijk van de uitkomst zal pas duidelijk worden welke maatregelen er uiteindelijk zullen worden genomen en dan kunnen we de gevolgen ervan inschatten.

Er waren ook vragen over mijn positie in deze zaak, over hoe ik tegenover het idee sta. Ik wil me ook daarover niet uitspreken. Ik benadruk dat wij in het Mediadecreet in de VRM hebben voorzien. De positie van de VRM is uiteindelijk een uitvoering van wat er op Europees niveau gevraagd is, het is een onafhankelijke regulator en ik heb daar het grootste respect voor. Ik wil dat die mensen hun functie en taak kunnen uitvoeren, wij moeten daar niet tussen fietsen. Uiteraard zullen we op het juiste moment nog voldoende tijd en ruimte krijgen om daar verder van gedachten over te wisselen.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik had ook een aanvullende vraag gesteld, en ik sta erop dat ik daar een duidelijk antwoord op krijg. Is er nu al dan niet een ontwerpbeslissing?

Minister Ingrid Lieten: De ontwerpbeslissing werd op de website bekendgemaakt en staat open voor commentaar voor alle belanghebbenden.

De heer Carl Decaluwe: Minister, ik zeg u dat er vandaag geen ontwerpbeslissing is. Uw medewerkster gaat regelmatig om informatie naar de uitgebreide delegatie van de VRM. Misschien kan ze hen eens vragen of er vandaag een ontwerpbeslissing is. Dit is een cruciale vraag in dit gegeven. Ik zeg u dat er vandaag geen is.

De heer John Crombez: Mijnheer Decaluwe, de term ‘ontwerpbeslissing’ is niet neutraal. Is wat aangekondigd werd in het persbericht, namelijk de gezamenlijke demarche van vier ontwerpbeslissingen ter raadgeving, een ontwerpbeslissing van het genre ‘voorbereiding van een beslissing om uit te voeren’? Ik heb uit het persbericht begrepen dat het niet om zo’n standaard ontwerpbeslissing gaat. U vraagt of het er een is volgens de typische terminologie: een voorbereiding op een beslissing die zal worden uitgevoerd.

De heer Carl Decaluwe: Minister, ik stel de vraag inderdaad in het licht van wat de heer Crombez zegt. Op de website staat duidelijk: “ontwerpbeslissing”. (*Opmerkingen*)

Dat staat zo op papier: “ontwerpbeslissing met betrekking tot de analyse van de markt voor de televisieomroep”. Zo staat het er letterlijk. (*Opmerkingen*)

De heer John Crombez: Het is een procedure die ze met vier in gang hebben gezet. Wat er uiteindelijk naar Europa zal gaan, zal met vier gebeuren. Ik verwijs naar het persbericht van de vier waarin ze verwijzen naar vier te raadplegen ontwerpbeslissingen. Dat is geen typische ontwerpbeslissing zoals we die kennen: één regulator die een beslissing aankondigt. Het is iets anders.

De heer Carl Decaluwe: Ik zeg u dat er vandaag geen ontwerpbeslissing is. Ik raad de minister aan om te vragen of dit klopt of niet. Anders is het heel simpel: we zullen hen opvorderen en ze zullen antwoorden op de vraag of het ‘ja’ of ‘neen’ is.

Minister, het antwoord is niet onbelangrijk. In het persbericht van de vier was het inderdaad genuanceerder. Wat op de website staat, is niet onbelangrijk voor de markt. Ik zou u vragen om een inspanning te doen.

De tweede, aanvullende, vraag is wanneer er effectief een beslissing van een kamer is. In een schepencollege, in een parlement, overal is het de gewoonte dat op het ogenblik dat een verslag wordt goedgekeurd, de beslissing formeel is. Er is de vergadering van de algemene kamer van 13 december geweest en de communicatie op 20 of 21 december. In tussentijd is er geen vergadering van de algemene kamer geweest. Het verslag over de ontwerpbeslissing werd dus niet goedgekeurd, niet bevestigd vooraleer de communicatie werd gedaan. Dat is een zware fout. Tussen 13 en 21 december zijn er aanpassingen in de tekst geslopen. Het is duidelijk dat dit na 13 december is gebeurd. Ik vind dat niet normaal. We moeten echt weten

of dit al dan niet klopt. Dit is cruciaal. Desnoods zullen we een hoorzitting afdwingen en de verslagen worden ook allemaal openbaar gemaakt nadien.

Het gaat dus niet over de inhoud. Ik praat over de methodiek en vandaag is er geen ontwerpbeslissing. De algemene kamer kan het verslag niet goedgekeurd hebben, want er is geen bijeenkomst meer geweest voor 20 december. Deze informatie is cruciaal in het belang van het dossier, met het oog op procedures. Is er een ontwerpbeslissing of is het een ontwerp – een nuance – of is het een kennisgeving van de studie die door de algemene kamer werd gedaan? We hebben er alle belang bij om uit te klaren wat het statuut hiervan is.

Iedereen is het erover eens dat de tekst bijzonder technisch en omvangrijk is. De leden van de algemene kamer kunnen geen discussie ten gronde gedaan hebben op basis van zo'n stuk. Dat kan niet op een paar uurtjes tijd. Is er een discussie ten gronde gevoerd of heeft de administratie van de VRM iets geprepareerd, goed op voorhand, voor de studie aan de leden van de kamer werd voorgesteld? Het antwoord is belangrijk voor de geloofwaardigheid van de VRM. Ik heb tot nu nog geen informatie gekregen die de geloofwaardigheid van de VRM staft. Dit is een unieke kans om klaarheid te scheppen, de mensen van de VRM zijn hier.

Een tweede element. De heer Crombez heeft terechte vragen gesteld over de problematiek van DVB-T. Werde die al dan niet meegenomen? Dat is de juiste en correcte vraag. In de studies lees ik dat dit het geval was. Het werd ook weerlegd. Ik was niet van plan om over de inhoud te spreken, maar hun redenering raakt kant noch wal. Men argumenteert dat DVB-T en de kabel niet subsidieerbaar zijn omdat de spectrumruimte beperkt is, zo staat het letterlijk in de rapporten, maar uit de analyses van de administratie blijkt dat er minstens vier muxen ter beschikking staan voor een landelijke dekking in Vlaanderen. Met een mogelijke multiplexing van vier tot zes kanalen per mux, betekent dit dat er, zonder enige spectrale beperking, een twintigtal kanalen aangeboden zouden kunnen worden in iedere woning in Vlaanderen.

Het argument dat men gebruikt, raakt kant noch wal. Topspecialisten zullen dit bevestigen. We zullen misschien de kans krijgen om hen dit te vragen tijdens een hoorzitting. De niet-subsidieerbaarheid heeft niets te maken met de spectrale beperking, maar wel met de weerstand van de modale Vlaming om met antennes te knoeien. Het is voor het dossier belangrijk dat dit in het verslag bij de interpellatie staat. Over de inhoud zullen we het niet al te veel hebben, maar dit bewijst wat de heer Verstrepen al zei: dat dit heel discutabel is.

De aanvullende vraag blijft of er nu een ontwerpbeslissing is. Is wat op de website staat, bekrachtigd als ontwerpbeslissing in een verslag van de algemene kamer? Ik wil daar een antwoord op krijgen. In het huishoudelijk reglement staat gedetailleerd beschreven hoe een agenda tot stand komt. Dat is goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 30 juni. Was dat geagendeerd als ontwerpbeslissing? Dat is toch gewoon na te gaan? Ik wil mij niet bemoeien met de inhoud, dat is onze zaak niet, maar het is onze plicht om dit te controleren als parlement en als regering. Ik wil daar een antwoord op.

Hoeveel mensen waren er aanwezig bij de bespreking van dit zwaarwichtig technisch dossier? Dat is belangrijk om te weten.

Ik dring erop aan, minister, is er nu een ontwerpbeslissing of niet? Als u niet antwoordt, betekent dat voor mij dat er geen is, anders zou men dat wel communiceren. Ik denk dat er geen is. Het zou ook niet eerlijk zijn om er dit statuut al aan te geven, want men heeft niet de tijd gehad om erover te discussiëren.

De administratie van de VRM heeft trouwens 'en cours de route' de teksten nog aangepast na de algemene kamer. Ik weet wat ik zeg. Ik daag u uit om dit te weerleggen. U kunt dat trouwens nagaan in de teksten.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik heb met veel aandacht geluisterd naar de collega's en naar de minister. De procedure die de VRM hier heeft toegepast, is zeer vreemd. U hebt de datum gegeven wanneer het op hun website is gekomen. Dat was 21 december. Op 20 december kwam het al in de kranten. Ten laatste op 19 december heeft iemand van de VRM de kranten dus gecontacteerd. Hier staan alle cijfertjes van de publicatie exact. In het licht van de verplichtingen, de raadplegingsprocedure en de wettelijke basis voor de werking van de VRM heb ik een bijkomende vraag.

Ik wil het even catalogeren als virtuele ontwerpbesluiten in plaats van als ontwerpbesluiten. In de procedure staat zeer duidelijk dat de onderneming op de hoogte moet worden gebracht voor het publiek wordt gemaakt. Dat is zeker zo bij beursgenoteerde bedrijven. Als de VRM mij niet kan antwoorden, vraag ik het aan de bedrijven zelf. Ik zou dus graag weten of ze inderdaad op 18 of 19 december – netjes voor de feestdagen, als kerstgeschenk – deze ontwerpbesluiten gekregen hebben voor ze publiek werden gemaakt. Hier staan de bepalingen op de publieke versie van een ontwerpbeslissing. Dat lijkt mij een officieel verhaal. Is het nu een ontwerpbesluit of niet? Dat verandert nog iets: dat men een virtueel ontwerpbesluit als een ontwerpbesluit gaat presenteren.

Het is vreemd. Hoe komt het toch dat de heer Carlo Adams woordvoerder is geworden in dit verhaal? Heeft hij de 18e of 19e december de pers gecontacteerd? Blijkbaar zijn ze dan niet met vakantie. De heer Tommelein zal het mij wel eens vertellen in het Koffiehuis, hoe het komt dat een liberale minister, een zekere Van Quickenborne, pleitbezorger was van het opengooien van de kabel, en dat we nu een liberale link terugvinden in de presentatie naar de pers van het opengooien van de kabel.

Ik heb nog een paar opmerkingen aan de collega's. Mijnheer Crombez, ik volg u in de discussie over de consument. U moet alleen eens de tarifiëring van de monopolist bekijken en wat de consument daarvoor krijgt. Dat moet u dan vergelijken met de Europese standaarden, los van Telenet of Belgacom. Ik waarschuw u als liberaal dat deze discussie op zich niet per se zal zorgen voor een prijsdaling. Ze zitten al vrij laag, wat men ook beweert. Ik bekijk het nu heel technisch en nuchter. Ik maak een voorbehoud. We moeten opletten wat we doen, dit zou wel eens een averechts effect kunnen hebben.

Er is geschermd met 'de vraag van Europa'. Nu moet me iets van het hart over de VRM. Ze hebben inderdaad de taak om mediaconcentraties te onderzoeken. Er is kritiek geweest op hun eerste rapport. Hun tweede rapport was te doen. Daar zaten geen besluiten bij. Er was wel een concentratie op radiogebied, en dan kwam er geen enkel besluit. Dan waren ze zelfs niet in staat om een besluit te vormen. Dat lukte zelfs niet. En nu in een complexe materie zouden ze wel besluiten formuleren, maar die zijn misschien virtueel.

Minister, het Europese onderzoek naar het BIPT was toegespitst op de breedbandmarkt. Dat vindt u daar ook in terug. De aandacht gaat nu naar de kabel distributie van Telenet. Als we het fragment breedbandmarkt uit het onderzoek nemen, krijgen we een ander verhaal. Dan blijkt dat Belgacom de monopolist is. Het is niet Telenet dat – u hoort mij komen – dan in de 'ontwerpbesluiten' volledig, 100 procent, aanbevelingen krijgt. Dat is net even aangestipt. Telenet krijgt aanbevelingen, maar op de breedbandmarkt zijn er geen aanbevelingen voor Belgacom. Mag ik dat vreemd vinden? Dat is maar een vraag. Dat is de Europese bijdrage geweest. *(Opmerkingen van de heren Bart Caron en Bart Tommelein)*

Laten we de discussie dan beginnen. *(Opmerkingen)*

Iedereen focust op Telenet vanwege de kabel.

De heer Bart Tommelein: We hebben helemaal geen breedband.

De heer Jurgen Verstrepen: Maar het staat hierin. U mag het inkijken.

Daar stel ik me vragen bij. Dan zien we het geweer veranderen van schouder in de ontwerpbesluiten. Voor de televisiekabeldistributie gaat men naar de ene, voor breedbandgebruik naar de andere. Hoe komt dat?

Ik stel me enorm veel vragen. Ik vind dat de VRM hier een zeer gedetailleerde en serieuze uitleg mag komen geven.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Ik dank u voor uw antwoord, minister, want u hebt al mijn vragen beantwoord. Ik heb alleen maar een paar opmerkingen en een oproep.

De discussie toont aan, zoals ik in de voorbije maanden herhaaldelijk heb gezegd, dat er een Pax Media moet komen. De spelers op de mediamarkt moeten overleg plegen.

Ik ben het niet met alle argumenten van de collega's eens. Het gaat niet alleen over de prijzen alleen, mijnheer Crombez, hoewel ik goed weet dat de consument dat zeer belangrijk vindt. *(Opmerkingen van de heer John Crombez)*

Ik ben ervan overtuigd dat het openstellen van de kabel voor de consument zelfs geen prijsverlaging zou teweegbrengen. Ik zal u zelfs meer zeggen, het zal u misschien verwonderen, ik heb zelfs een heleboel argumenten om de kabel niet open te stellen voor iedereen en die verplichting niet te doen. We kunnen misschien wel de modaliteiten eens bekijken. Zo kunnen oplossingen worden gevonden voor het beheer en het eigendom van de kabel. Er kunnen eventueel andere spelers meedoen. Dat hoeft voor de huidige eigenaar niet noodzakelijk negatief te zijn. Ik stel wel vast dat er een bijna-monopolie bestaat en dat verstoort de markt. Dat leidt tot een machtspositie, getuige daarvan de dreigementen die het bedrijf heeft geuit.

Mijnheer Vandaele, ik ben het met u eens, we moeten ons bekommeren om de consument én om de samenleving. Ik zou het liefst zien dat die samenleving zo liberaal mogelijk is. Wij zijn voor concurrentie tussen de platformen, maar niet voor concurrentie bij de platformen zelf. Zo zijn we ook voor concurrentie tussen de verschillende vormen van energie, maar niet voor concurrentie tussen de energieleveranciers. *(Opmerkingen)*

De heer John Crombez: Het is eerder het omgekeerde!

De heer Bart Tommelein: Ik zal het simplistisch uitleggen. We laten concurrentie toe tussen elektriciteit, gas en fossiele brandstoffen, maar voor elektriciteit ... *(Opmerkingen)*

Dat betekent nog niet dat er geen concurrentie moet zijn op een bepaald platform. Dat betekent dat de concurrentie bijvoorbeeld van een bepaalde infrastructuur gebruik zou kunnen maken. Dat lijkt mij niet uitgesloten.

– *De heer Bart Caron, ondervoorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

Minister, ik begrijp dat u geen beslissende rol hebt in deze materie. Dat zijn de regulatoren zelf, en het zijn er vier. Er wordt meestal alleen naar de VRM gekeken, maar er zijn er nog drie. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Ik ben tot nader order geen lid van de Duitstalige Gemeenschap, mijnheer Decaluwe. Misschien kunt u uw Duitstalige collega's aanspreken om de betrokken minister te ondervragen.

Minister, ik vraag u met aandrang om gesprekken op te starten tussen de verschillende mediaoperatoren in Vlaanderen.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: In de ideale wereld zou er misschien per platform één speler zijn en die zouden tegen elkaar kunnen concurreren. Uiteraard zijn er nog andere modellen mogelijk. Misschien gaan we daarnaartoe, zeker als dit rapport werkelijkheid wordt. Dan moet, zoals ik net al zei, daar zeer zorgvuldig mee worden omgesprongen.

De heer Bart Tommelein: Daar zijn we het over eens.

Men verwijst zeer graag naar Nederland waar de kabel is opengesteld en twee jaar later ...
(Opmerkingen)

In Denemarken met 66 procent bekabeling, vrij uitgebreid dus, is de kabel nog altijd opengesteld. Daar zijn drie operatoren. Er zijn een pak argumenten, onder andere dat Vlaanderen klein is, om voorwaarden op te leggen. De modaliteiten zijn natuurlijk een andere zaak.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Minister, ik begrijp uw voorzichtigheid inzake de inhoud, zeker omdat we met beursgenoteerde bedrijven te maken hebben. We hebben gezien wat de vorige communicatie in dit dossier veroorzaakt heeft.

Ik zit nog niet zo lang in dit gremium. Zelfs met mijn onervarenheid zie ik dat er problemen zijn. Dat stel ik vast aan de hand van externe factoren, minister, aan het feit dat er een grote delegatie van uw partij aanwezig is, met de fractievoorzitter op kop. Ik merk het ook aan de talrijke telefoontjes in de wandelgangen die nodig zijn om in deze commissie antwoord te geven.

Ik stel ook vast dat zeker één collega vragen heeft gesteld bij de onafhankelijkheid van de VRM en van de hele situatie. Daar hebben we weinig antwoord op gekregen. In de korte tijd dat ik lid ben van deze commissie heb ik de heer Decaluwe al meerdere malen boude uitspraken horen doen die meestal correct waren. Als alles klopt wat hij heeft verteld over de procedure – en ik heb niet onmiddellijk redenen om daaraan te twijfelen – betreffende de onafhankelijkheid en de zogenaamde ontwerpbesluiten, is er toch wel een probleem met de VRM, en staat de geloofwaardigheid van de regulator op het spel. Op dat punt mag er gerust een antwoord komen van de minister.

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Ik wil eerst de heer Wienen geruststellen. Ik kom af en toe naar deze commissie en ik doe dat graag. De discussies nemen hier altijd gedeeltelijk de vorm van soapseries aan. Het gaat dan niet eens om de betere series.

Er zijn al allerlei analyses gemaakt. Volgens sommige analyses zou het tegen een bedrijf gekant zijn. Andere analyses hebben betrekking op de onafhankelijkheid. Ik weet niet wat er tijdens die vergaderingen is gezegd. Aangezien er vragen worden gesteld over wat er allemaal is gebeurd, zal ik nog eens iets herhalen.

Het gaat om de aankondiging door vier regulatoren van vier ontwerpbeslissingen. Die beslissingen worden ter raadpleging voorgelegd. Dat is wat openbaar is verklaard. Wat in die teksten staat, is niet zo belangrijk. Dat de markten erop hebben gereageerd, is dan weer vervelend. In die teksten is sprake van ontwerpbeslissingen. Al de rest bestaat uit beschouwingen over wat binnenskamers is gebeurd.

Ik ga uit van de onafhankelijkheid van de regulatoren. Ik moet dat doen. We hebben die regulatoren nodig. Indien er iets mis zou zijn, zullen ze dat daar intern wel regelen. We mogen niet vergeten hoe het in het Vlaams Parlement zit. Sommige volksvertegenwoordigers hebben in het verleden ook belangen in telecomspelers gehad. Die verhalen zijn bekend. We kunnen daar ook eens over beginnen. Ik vind dat echter niet zo belangrijk.

Ik geloof in de onafhankelijkheid van de werking van de regulatoren omdat dit nu eenmaal moet. Indien die onafhankelijkheid er niet zou zijn, zouden we een ernstig probleem met de Europese Commissie hebben. De verhalen die hier komen bovendien over wat er intern is gebeurd, interesseren me niet.

Wat me wel interesseert, is de belangrijke en interessante discussie die we over het medialandschap kunnen voeren. Er is veel in beweging. Blijkbaar zitten de vier regulatoren al

een jaar samen. Het is interessant te weten waar we ons in heel de procedure bevinden. De discussie over de ontwerpbeslissing is dan ook gedeeltelijk semantisch.

Het is vervelend dat de financiële markten en de beurzen hier zo heftig op hebben gereageerd. Dit roept de vraag op of de vier regulatoren hierover wel verstandig en goed hebben gecommuniceerd. Het gaat hier immers niet enkel om de werking van de VRM. Blijkbaar zijn ze niet voorzichtig genoeg geweest. Indien de impact op de beurskoers 10 percent bedraagt, kunnen we hier besluiten dat er niet verstandig is gecommuniceerd. Voor de rest gaat het om vergezochte verhalen.

Mijn laatste punt heeft betrekking op de prijzen. De heer Tommelein heeft blijkbaar niet alles onthouden. Het gaat niet enkel om de prijzen of de kosten. Het gaat ook om de kwaliteit van de diensten. Wij moeten steeds het eindresultaat voor de consument bewaken. De andere spelers in de samenleving zijn meestal voldoende sterk om voor zichzelf te zorgen.

Op dit vlak ben ik het eens met de opmerking van de heer Verstrepen. We moeten niet gewoon stellen dat het te duur of te goedkoop is. Er zijn pakketten met een laag, middelmatig en hoog tarief. We moeten nagaan waar die verschillende prijzen zich in de Europese context situeren. Sommige pakketten zitten bij de goedkopere prijzen. Andere pakketten bevinden zich in het midden.

Het lijkt me belangrijk te achterhalen waar we ons bevinden. Onze dekking bedraagt 100 procent. Wat is de marktdichtheid voor diegenen die hier tegen een betaalbare prijs toegang toe hebben? Zijn er voldoende actoren die goede, kwaliteitsvolle pakketten kunnen aanbieden? Zullen ze dat tegen voldoende snelheid kunnen doen? Dat zijn interessante vragen. De feulletons die er in de marge van deze discussie worden bijgehaald, zijn leuk. Ik geloof er echter niet sterk in.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Ik wil nog eens herhalen wat ik in het begin van mijn betoog heb verklaard. We kunnen hier over alles praten. We moeten wel rekening houden met de situatie waarin we ons bevinden. Het gaat hier om een beursgenoteerd bedrijf. We moeten hier met de nodige omzichtigheid mee omgaan. Het gaat tevens om een lopende procedure, die overigens door het Vlaams Parlement is ingesteld. In het Mediadecreet heeft het Vlaams Parlement gesteld dat dergelijke conflicten van belangen door een onafhankelijke regulator moeten worden behandeld. Het Vlaams Parlement heeft deze onafhankelijke regulator zelf in het leven geroepen. De regulator doet nu zijn werk. De procedure loopt. Ik wil me niet over de procedure of over de inhoud uitspreken.

Iedereen die in dit dossier een belang heeft, kan zijn opmerkingen vandaag of morgen nog overmaken. Alles wat hier is gezegd, kan aan de regulator worden overgemaakt. Ik kan iedereen enkel uitnodigen om vragen en bemerkingen op deze manier formeel in de procedure in te brengen.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Minister, ik begrijp dat het om een delicate zaak gaat. Er is echter ook een huishoudelijk reglement. Artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering stelt dat van elke vergadering een verslag wordt opgesteld. Dit verslag wordt door de griffier geschreven en ter goedkeuring aan de algemene vergadering voorgelegd. Ik zal dit verslag in het kader van de openbaarheid van bestuur opvragen. *(Opmerkingen)*

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer Decaluwe, u zou het toch ook niet aanvaarden dat de VRM zou discussiëren over de wijze waarop het Vlaams Parlement zijn eigen huishoudelijk reglement toepast? Het is de taak van de leden van de commissie en van de regulator om over de toepassing van het huishoudelijk reglement te oordelen.

Het is mogelijk dat mensen hierover vragen willen stellen. Het staat iedereen vrij alle argumenten die hier naar voren zijn gebracht, ook kenbaar te maken. Die argumenten zullen

dan in de procedure worden bekeken. Ik vind dat we de procedure moeten volgen die we zelf hebben ingesteld.

De heer Carl Decaluwe: Ik heb jaren geleden gelijkaardige discussies over het toenmalig Vlaams Commissariaat voor de Media (VCM) meegemaakt. Dat is een voordeel dat ik heb omdat ik hier al zo lang zit. Ik heb toen ook steeds dezelfde antwoorden gekregen. Toenmalig minister Van Mechelen verklaarde steeds hetzelfde en de moraal van het verhaal was dat uiteindelijk het volledig VCM ontslag heeft genomen. *(Opmerkingen)*

Er is een huishoudelijk reglement. Het moet correct verlopen. Ik zal het verslag opvragen. Daar staan geen geheimen in. Dit is de openbaarheid van bestuur.

Er wordt hier naar een lopende procedure verwezen. Dit is een belangrijk punt. De procedure kan enkel starten zodra het verslag is goedgekeurd en er een formele ontwerpbeslissing is. Ik betwist dit. Ik stel vast dat de minister niet durft te bevestigen dat er een ontwerpbeslissing is. *(Opmerkingen van minister Ingrid Lieten)*

Dat is een vaststelling.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer Decaluwe, ik vind dat niet correct. Ik heb in het begin verklaard dat er sprake is van een zekere kiesheid. We moeten ons aan de procedure houden. Er staan hier veel belangen op het spel. We hebben die procedure zelf opgesteld. Ik ga daar niet tussenfietsen. Indien anderen dat wel willen doen, staat het hun vrij dit te doen. Ik zal het in elk geval niet doen.

De heer Carl Decaluwe: Ik wil er ook niet tussenfietsen. We hebben echter recht op informatie. Ik zal dit dan ook uitspitten. De mensen die me kennen, weten dat het desnoods jaren mag duren. Ik zal het uitspitten. Wat dit dossier betreft, heb ik geen vertrouwen in de VRM. Ik heb voldoende aanwijzingen.

Ik krijg geen antwoord op bepaalde vragen. Na 13 december 2010, meer bepaald op 18 en 19 december 2010, zijn blijkbaar nog zaken aan de tekst toegevoegd. Het gaat dan onder meer om Yelo. Dit is een vaststelling. De vraag is hoe dit kan gebeuren.

De leden van de algemene kamer hebben een ontwerpbeslissing ontvangen. Hopelijk hebben ze hierover gediscussieerd. Ik betwijfel dit eigenlijk. Op een zo kort tijdsbestek is dit eigenlijk niet mogelijk. Naderhand wordt er nog iets aan toegevoegd. Ik vraag me af met welk mandaat dit is gebeurd. Is de administratie van de VRM dan zo machtig?

Een normale beslissing wordt pas van kracht zodra het verslag is goedgekeurd. Dat geldt ook voor de beslissingen van het Bureau van het Vlaams Parlement. Zodra het verslag is goedgekeurd, heeft de algemene kamer een standpunt ingenomen. Ik stel echter vast dat er voor 20 of 21 december 2010 geen vergadering van de algemene kamer is geweest. Dit betekent dat er een formeel-juridisch probleem is.

Er zijn in verband met dit dossier enorm veel inspanningen geleverd. Over de inhoud heb ik het niet eens. De openstellingen zijn een complexe materie. Het zou spijtig zijn na een lange procedure te horen dat er formele fouten zijn gemaakt. Dat zou met betrekking tot een zo belangrijk dossier zeer jammer zijn.

Er is hierover interministerieel overleg gepleegd. We zitten met een regering van lopende zaken. De Federale Regering zal dit dossier niet als een lopende zaak kunnen behandelen. Het is echter een uitgesproken communautair dossier. We weten waar de lobbykracht zich bevindt. Die kracht komt uit het zuiden van het land, met de PS en de Belgacom-lobby op kop. Ik wil in dit verband transparantie en duidelijkheid zien. *(Opmerkingen)*

Ik ga soms, zoals de heer Wienen heeft opgemerkt, holderdebolder te werk. *(Opmerkingen van de heer John Crombez)*

Wat ik zeg, komt evenwel meestal uit. Ik twijfel momenteel formeel aan de onafhankelijkheid van de VRM in verband met dit dossier. Ik zal verdere stappen zetten. Ik stel vast dat de

minister op een aantal concrete vragen niet wil ingaan. Ik zal die vragen dan maar elders stellen.

Er zou toch een belletje moeten gaan rinkelen. Bepaalde consultants werken tegelijkertijd als auditor. Dat is voor discussie vatbaar. De voorzitter van de Mediaraad van de Duitstalige Gemeenschap werkt ook voor een bepaalde actor. Dat lijkt me toch niet verstandig. Dit zal slecht eindigen. Ik zal dit dossier in elk geval niet loslaten. Dit is niet de laatste keer dat we hierover discussiëren. Dat kan ik nu al voorspellen.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Wat een aantal vragen betreft, blijf ik natuurlijk een beetje op mijn honger. Het gaat hier om de procedure en om de vraag hoe de VRM heeft gewerkt. Er zijn genoeg bewijzen uit het verleden dat de VRM in verband met andere dossiers regelmatig tijdens lopende procedures nog een tekst naar eigen goeddunken heeft aangepast. Indien we weten dat er hiervan voldoende bewijzen zijn, moeten we ons bij een zo belangrijk dossier wel enkele vragen stellen.

Ik vind dat we niet kritisch genoeg kunnen zijn. Indien het om de publieke en gepubliceerde versies van ontwerpbeslissingen gaat, betreft het hier een officiële afhandeling van zaken. Ik begrijp dan ook dat de minister op eieren wil lopen. Ik heb alle begrip voor haar voorzichtigheid. Ik begrijp echter niet waarom de VRM dit op een dergelijke manier in de media heeft uitgesmeerd. Ik wacht op het antwoord op die vraag.

Waarom heeft de VRM de betrokken bedrijven in eerste instantie niet zelf op de hoogte gesteld? We hebben hun reacties gezien. Ze vielen uit de lucht. Ze waren nijdig. De VRM beschikt over een uitgebouwde communicatiedienst die van de ontwerpbesluiten op de hoogte is gesteld. Dit is geen goede werkwijze.

De VRM was al de vriend van de algemene media in Vlaanderen niet meer. Nu is hij ook de vriend van de telecomsector niet meer. Volgens mij zal hij binnenkort helemaal geen vrienden meer hebben. Ik vind dit in elk geval totaal geen manier van werken. *(Opmerkingen van de heer Bart Tommelein)*

Dit dossier is nog niet afgehandeld. We hebben nog niet op al onze vragen een antwoord gekregen. We zullen blijven zoeken. Ik blijf aandringen op een hoorzitting of zo met de VRM, specifiek over dit dossier. *(Opmerkingen)*

We zullen creatief zijn en een manier vinden.

Ik wil nog een inhoudelijk punt ter sprake brengen. Er is namelijk iets vreemds aan de gang met die ontwerpbeslissing. Er zijn twee bedrijven, Telenet en Belgacom. Ik wil geen partij voor het ene of het andere bedrijf kiezen. De overheid participeert nog steeds in Belgacom. Belgacom wordt nu uitgespeeld tegen het privébedrijf Telenet. Hoewel ik de inhoudelijke discussie nu niet wil voeren, vind ik het vreemd dat de overheid aandeelhouder in het ene telecombedrijf kan zijn en het andere telecombedrijf bepaalde regels kan opleggen. Daar heb ik het moeilijk mee. Dat is echter niet de discussie die we nu moeten voeren.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Minister, het zal u niet verwonderen dat ik u opnieuw steun. Ik heb u enkel vragen gesteld waarvan ik vermoedde dat u ze kon beantwoorden. U hebt al die vragen beantwoord. De overige interpellanten hebben natuurlijk vragen gesteld waarop u niet kunt antwoorden. *(Opmerkingen)*

Ik stel vast dat hier een bepaald sfeertje wordt gecreëerd. Volgens de heer Verstrepen heeft de regulator geen vrienden meer. Volgens mij is het niet de bedoeling dat een regulator vrienden heeft. Het tegendeel is zelfs waar. *(Opmerkingen van de heer Jurgen Verstrepen)*

Mijnheer Verstrepen, u mag hierover een andere mening hebben. In mijn ogen moet een regulator geen vrienden hebben. Het was of is waarschijnlijk de bedoeling zo veel mogelijk

vrienden te maken. Dat lijkt me niet de bedoeling. Hoe meer vijanden een regulator heeft, hoe meer erop wijst dat die regulator beslissingen durft te nemen die tegen bepaalde belangen ingaan.

Met redenen omklede moties

De voorzitter: Door de heer Verstrepen en door de heer Wienen werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

■

Interpellatie van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de intentieverklaring tussen de VRT en het productiehuis Woestijnvis in het kader van het aangaan van een zogenaamd preferentieel partnership
- 66 (2010-2011)

Interpellatie van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het preferentieel partnership tussen de VRT en Woestijnvis
- 70 (2010-2011)

Interpellatie van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de nieuwe overeenkomst tussen de openbare omroep VRT en het productiehuis Woestijnvis
- 71 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, minister, geachte leden, we weten allemaal dat het exclusiviteitscontract tussen de openbare omroep VRT en Woestijnvis dit jaar eindigt, op 30 juni 2011. We hebben in het verleden dikwijls vastgesteld dat die overeenkomst, op zijn zachtst uitgedrukt, een problematische overeenkomst is geweest. Vooral in de vorige legislatuur heeft dat tot heel wat discussie geleid, ook in deze commissie. Ik heb dat toen wat gevolgd van aan de zijlijn. We hebben het rapport gehad van het Rekenhof over de bonussen die werden gegeven aan Woestijnvis. Ook ging dat over het feit dat het een relatief duur contract was. Daarop zullen we dus niet verder ingaan. Wel luidde de conclusie min of meer, ook bij de meerderheid, dat het niet langer wenselijk was dat de VRT nog een exclusiviteitscontract zou afsluiten met Woestijnvis of een ander productiehuis, zeker in het licht van de krappe budgetten.

We voeren hier besprekingen over een nieuwe beheersovereenkomst. In het kader daarvan worden suggesties gedaan, ook door de meerderheid. Het valt me op dat de VRT niet heeft gewacht op de conclusies ervan, noch van het parlement, noch van de minister, en eigenlijk enigszins is gaan vooruitlopen op die beheersovereenkomst. Ze heeft een intentieovereenkomst gesloten met Woestijnvis met betrekking tot een preferentieel partnerschap. Als ik de media, en vooral dan het persbericht van de VRT, mag geloven, zou dat onder meer inhouden dat programmavoorstellen die Woestijnvis heeft ontwikkeld, eerst zouden worden voorgelegd aan de VRT, die dan de kans zou krijgen om al dan niet op dat voorstel in te gaan. Ook zouden de zogenaamde Woestijnvisgezichten exclusief verbonden blijven aan de VRT.

Woestijnvis is een bedrijf in een zeer concurrentiële omgeving. Het is allesbehalve een liefdadigheidsinstelling. Om die reden vraag ik me af wat Woestijnvis daarvoor in ruil

verwacht van de VRT. Ik vermoed dat het dan natuurlijk om geld gaat. Dat men deze overeenkomst afsluit en dat preferentieel partnerschap aangaat, heeft budgettaire implicaties.

Minister, was u ervan op de hoogte dat de VRT die intentieovereenkomst zou afsluiten? Wat zijn de concrete bepalingen, of toch de belangrijkste, tussen de beide partijen? Wat zijn de budgettaire implicaties daarvan voor de VRT? Wat zijn de hoofdredenen voor de VRT om deze intentieovereenkomst af te sluiten? Wat is uw standpunt ter zake? Doorkruist een dergelijke intentieovereenkomst niet de onderhandelingen en de besprekingen van een nieuwe beheersovereenkomst? Ik vermoed immers dat, als die intentieovereenkomst verder wordt uitgewerkt, ze ook deel zal uitmaken van de beheersovereenkomst. In welke mate zet de VRT u niet voor een voldongen feit? Hebt u contact gehad met de VRT-directie, en hebt u die duidelijk gemaakt dat dergelijke voorafnames op een toekomstige beheersovereenkomst niet wenselijk zijn?

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Voorzitter, minister, ik wil van de gelegenheid gebruik maken om te vragen dat u een boodschap zou overmaken aan de VRT. Ik heb dit weekend iets leuks gelezen: een koekjesfabrikant die moet besparen, klaagt en zaagt niet publiekelijk dat zijn koekjes naar niets meer zullen smaken. Ik vond dat eigenlijk heel toepasselijk voor de openbare omroep. Die moet eens stoppen met klagen en zagen. In elk bericht dat we in de pers zien, zeggen ze programma's te zullen afschaffen omdat ze moeten besparen, om zo de zwartepiet door te spelen aan de politiek en aan u, als minister van Media. Dat was een zakelijke mededeling, los van de interpellatie.

Ik kan hier kort over zijn. Met dit preferentieel partnerschap ontdoet de openbare omroep zich van het laatste monstercontract. Nu kunnen we daar blij om zijn, want we hebben daar dikwijls over gediscussieerd. Er is een intentieverklaring getekend voor de periode van midden 2012 tot 2015, die de exclusieve relatie ombuigt naar een preferentieel partnerschap.

Voor de mensen die dit dossier niet zo volgen: dit betekent dat de VRT als eerste mag kiezen of ze door Woestijnvis gemaakte programma's koopt of niet. Het is een voorkeursbehandeling. Als ik het goed begrijp, zal er tot midden 2012 niets veranderen. Dat is niet zo ver meer verwijderd: het is al 2011. Daarna is het echter zo'n beetje de grote onbekende zone. Woestijnvis zal dan ook voor andere zenders programma's kunnen maken, na 2012. Tot daar aan toe. Daar kan men niet voor of tegen zijn, dat is een beslissing van een bedrijf.

De CEO, een zekere Vandenhoute, stelt: "Dat geeft zowel de VRT als ons de kans om op een rustige manier de toekomst voor te bereiden." Ik krijg dan het gevoel dat men de kat uit de boom kijkt, dat wordt ingestemd met iets waarover men nog niet heeft onderhandeld, en vooral dat er tijd wordt gekocht om voort na te denken over de toekomst. Nu, Sandra De Preter en de VRT hebben het initiatief genomen, maar als we de ruime media mogen geloven, benadrukt Vandenhoute de wurggreep van de onzekerheid. Ik kan dat wel begrijpen. Woestijnvis is ooit opgericht met een blanco cheque van de openbare omroep, met belastinggeld, en is zo kunnen uitgroeien tot een groot mediabedrijf met de nodige invloed en nu ook printmedia en alles wat daarbij hoort. De communicatie over die intentieverklaring moet dan in detail worden besproken.

Ik weet dat er hier een eeuwige discussie is over de vraag of we dat allemaal wel moeten weten, maar in dezen is dat niet onbelangrijk. Het gaat immers over de hofleverancier, de grootste leverancier van de openbare omroep. Soms rijst daarbij de vraag waar de rechten zitten en waar er een invloed is. Niemand wil zeggen of er prijstoegevingen zijn geweest. We hebben hier vaak gevraagd hoe het nu zit met Woestijnvis, nu andere productiehuisen moeten besparen. Ik vind dat we daar toch ook recht op hebben. Er wordt gezegd: met de VRT als het kan, zo niet buiten de VRT. Dan krijgen we de officiële communicatie.

– *De heer Philippe De Coene, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

We weten allemaal in ondernemend Vlaanderen dat Woestijnvis nog een paar ideeën heeft met betrekking tot de mediawereld, van een eigen zender tot een eventueel bod op SBS in de etalage. De CEO van Woestijnvis legt altijd diverse ijzers in het vuur.

Midden vorig jaar, vóór De Preter, was het al duidelijk dat het exclusiviteitscontract niet meer houdbaar was en dat de relaties niet meer zo hartelijk waren. Dat weet u ook. Daarom heb ik de indruk dat men ons probeert blij te maken met een dode mus. Een intentieverklaring is iets helemaal anders dan het contract dat Woestijnvis heeft, en de clausules die dat contract bevat. Dat contract is een tijd geleden op straat gegooid: we weten dus wat erin staat. Een intentieverklaring is niet meer dan dat. Dan rijzen bij mij natuurlijk een aantal vragen.

Minister, u hebt de lijstjes ook gezien van personen die een invloed hebben in de mediawereld. U zult hebben gezien dat Woestijnvis en Vandenhoute boven de openbare omroep staan, terwijl de openbare omroep wordt gefinancierd met belastinggeld. Dat is nog steeds het meest pijnlijke in deze kwestie. Heel dat bedrijf is gecreëerd met belastinggeld. Men zou bijna kunnen zeggen dat de overheid zelf Disneyland speelt op televisie, naast de televisiezenders.

Minister, dit zal waarschijnlijk nog voort worden gevolgd. Ik begrijp dat dit wat breed wordt uitgesmeerd in de pers, maar dan stellen wij daar natuurlijk vragen over. Op basis van welke argumenten is er gekozen voor dit partnershipmodel? Ik mis die argumenten enigszins. Dit loopt tot 2012. Stel dat Woestijnvis besluit om, ondanks de intentieverklaring, niet meer preferentieel te produceren voor de openbare omroep. Welk effect heeft dat dan voor die openbare omroep met betrekking tot het bezit van de rechten? Ik weet het, mijn vraag is enigszins op het randje. Ik kan echter niet anders. Ik heb daar nog steeds geen antwoord op gehad, ook niet tijdens de diverse zittingen met de VRT. Die vraag is niet onbelangrijk: als een groot deel wordt meegenomen, en er blijft niets achter, dan vermoed ik dat de VRT opnieuw zal komen aankloppen bij u en ons. Ik vraag me af of men door deze beslissing het aandeel van de andere productiehuisen binnen de 25 procent externe producties doet toenemen. Ik weet dat u geregeld vragen stelt aan de VRT als wij u vragen stellen, dus ik vermoed dat ze u daar een zeer duidelijk antwoord op heeft gegeven, en dat u me dat met veel plezier zult vertellen.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, minister, u zult waarschijnlijk al weten dat ik toejuich dat Woestijnvis, dat toch wel kwalitatief goede producties heeft en de jongste jaren een belangrijk aandeel heeft gehad in het succes van de openbare omroep, blijft samenwerken met die openbare omroep. Ze zouden zelfs preferentiële partners worden. Ik heb daar alle begrip voor. Het contract loopt in juni 2011 ten einde. Het is niet meer exclusief. Dat is ook een goede zaak. Dat Woestijnvis kan leveren aan anderen komt de concurrentie ten goede, hoewel ik niet weet of Woestijnvis meteen voor VMMA zal moeten leveren. VMMA heeft immers net aangekondigd volledig met belpelletjes te zullen stoppen. Het is een Woestijnvisprogramma dat daartoe de aanleiding heeft gegeven. *(Opmerkingen)*

Ik begrijp dat er op een bepaald ogenblik iets moest gebeuren. Ik heb daar enkele vragen over. Er zijn nog een aantal onduidelijkheden. Ik kan begrijpen dat men niet alles zomaar op straat gooit als het gaat over contracten. In welke mate is die overeenkomst bindend? Welke engagementen zouden er worden genomen? Hoe zit het met de zogenaamde succespremies? Er zijn toch een aantal zaken die wel zouden kunnen worden meegedeeld aan dit parlement. Wat is de bedoeling van dit contract? Ik vraag niet dat de details zouden worden meegedeeld, maar we zouden toch moeten weten wat het begrip ‘preferentieel’ inhoudt en wat de toekomst nog zal kunnen bieden. We vinden het echter een goede zaak dat dit contract is opengebroken en dat de samenwerking wordt voortgezet.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, ik was ook verrast toen ik dit hoorde. Net als iedereen ben ik bekommerd om de kwaliteit van onze openbare omroep. Woestijnvis is een heel belangrijke hofleverancier: laten we daar duidelijk over zijn. Het levert heel veel van de basiscontent die de naam en faam van de VRT uitmaakt. De kritiek die er was op de exclusiviteitsrelatie, is hiermee weg. Toch is er een bevoorrechte relatie, wat betekent dat de kwalitatieve input in eerste instantie bij de VRT terechtkomt. Eerlijk gezegd: ik vind dit een goede zet.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, ook wij vinden dit eigenlijk een goede oplossing. Het omzetten van een exclusieve relatie naar een preferentiële relatie betekent dat de banden niet worden doorgesneden. Was dat wel het geval geweest, dan zou dat jammer zijn geweest. Er komt echter wat ruimte, ook voor andere productiehuisen. We vinden dit inderdaad een stap in de goede richting.

De heer Philippe De Coene: Namens mijn fractie wil ik ook een bedenking maken. Toen ik het nieuws hierover vernam, had ik het gevoel dat men de slechte zaken in die relatie met Woestijnvis heeft laten vallen en dat men de goede zaken heeft overgehouden. In deze commissie werd er veelvuldig over geklaagd dat de VRT een exclusiviteitscontract had met Woestijnvis en daar zeer veel voor betaalde. Een aantal leden hebben dat trouwens nog eens in herinnering gebracht.

We moeten echter voorzichtig zijn: ik heb begrepen dat dit een intentieverklaring is. Dit is nog niet gefinaliseerd. Een van de twee potentiële contractanten kennende, zal die misschien nog niet al zijn kaarten op tafel leggen. Wel zou het idee zijn dat, als Woestijnvis komt aanzetten met een verrassend, verleidend idee voor een nieuw programmaconcept, de VRT dan bij wijze van spreken een soort voorkeepsrecht – ik weet niet of dat juridisch correct is – zou hebben, dus de eerste kans zou hebben om daarop in te gaan. Dat is een goede zaak. We moeten immers wel bekennen dat, los van de opportuniteit, van de exclusiviteit die er al dan niet is en de prijs die men daarvoor betaalt, Woestijnvis er de afgelopen jaren mee in geslaagd is om een aantal zaken te maken, te brengen, die toch wel getuigen van een zeer grote kwaliteit en die blijkbaar toch wel gesmaakt werden.

In die zin denk ik dat we de goede zaken behouden en dat de minder goede kanten, waarvoor zoveel collega's hebben gewaarschuwd, namelijk die bijna onlosmakelijke band, veel losser is gemaakt. We moeten afwachten wat dat oplevert van principeovereenkomst naar definitieve overeenkomst. Maar mij leek dat alleszins in de geest te liggen van wat dikwijls werd bepleit in de commissie.

Ik besluit met een laatste bedenking. Het staat hier op de agenda in een sfeer van coulance of openheid. Als men het op de keper beschouwt, meen ik toch te weten dat dat waarschijnlijk een van de dingen is die behoren tot een soort operationele vrijheid van het huis krachtens het decreet en krachtens de beheersovereenkomst. Ik denk dat we het huis een zekere vrijheid moeten laten om die contractuele relaties, die samenwerkingsverbanden met productiehuisen met een grote autonomie te behandelen.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Voorzitter, ik heb uiteraard contact opgenomen met de VRT. Ik zal proberen u een zo volledig mogelijk antwoord te geven.

Ik was op de hoogte van het feit dat de VRT en Woestijnvis met elkaar in gesprek waren. De concrete intenties en de uitkomst van die gesprekken kon ik op voorhand niet inschatten. Dat is een interne strategische aangelegenheid van de VRT.

Het afsluiten van deze intentieverklaring is een strategisch operationele aangelegenheid die tot de autonome bevoegdheid behoort van het management en de raad van bestuur. Ik wil ook benadrukken dat het hier gaat om een intentieverklaring en geen akkoord. De toekomstige

beheersovereenkomst moet nog worden besproken. Ik benadruk nog eens wat ik al tijdens de plenaire vergadering heb gezegd, met name dat deze intentieovereenkomst volledig past binnen het huidige decreet en de huidige beheersovereenkomst. Ze komt ook tegemoet aan de standpunten en moties die het parlement in het verleden daarover heeft ingenomen. Ik zie dan ook geen probleem. Dat betekent niet dat wij niet verder zullen praten over de verhoudingen van de VRT met haar onderaannemers en leveranciers. Als we daarover passages opnemen in de beheersovereenkomst, dan geeft precies het feit dat het om een intentieovereenkomst gaat, weer dat er nog voldoende ruimte is om daar rekening mee te houden.

Er is dus correct gehandeld. Enerzijds moest de VRT de belangen van de continuïteit van haar programmatie en de relatie met haar leveranciers beheren, anderzijds moet zij ook rekening houden met de standpunten die in het parlement zijn ingenomen. Door het afsluiten van een intentieovereenkomst laat zij ruimte om dat verder te specificeren. De strategische overwegingen bij beide partijen zullen mee worden bepaald door de volgende beheersovereenkomst.

De VRT houdt rekening met de impact van de besparingen en met de reeds geuite bezorgdheden over de eventuele voortzetting van een exclusiviteitsregeling.

Over de opdracht van de VRT inzake audiovisuele productie en haar relatie tot externe productiehuisen zal in het kader van de voorbereiding van de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT-directie gesproken worden.

De VRT en het productiehuis Woestijnvis hebben een kader afgesproken op basis waarvan ze in de toekomst zullen samenwerken. Ze zullen de komende jaren op een nieuwe basis nauw blijven samenwerken. Na juni 2011, bij het aflopen van het huidige exclusiviteitscontract, volgt een overgangsjaar waarin het merendeel van de huidige Woestijnvisproducties, onder meer de succesprogramma's, behouden blijft. Het totale productievolume zal wel lager liggen en houdt rekening met de besparingsdoelstellingen van de VRT. Woestijnvis kan na juni 2011 ook samenwerken met andere partners omdat de exclusiviteitsrelatie dan ophoudt. De bekende schermgezichten blijven wel exclusief te zien in programma's op de VRT.

Voor de periode vanaf midden 2012 tot midden 2015 is een intentieverklaring getekend die de exclusieve relatie ombuigt naar een preferentieel partnership, waarbij Woestijnvis programmavoorstellen eerst aan de VRT zal voorleggen.

Het afsluiten van deze intentieverklaring is een strategisch operationele aangelegenheid die tot de autonome bevoegdheid behoort van het management en de raad van bestuur. Aangezien deze intentieverklaring bovendien vertrouwelijk is opgemaakt door beide partijen, kan de VRT daarover geen verdere informatie verstrekken.

De VRT en Woestijnvis hebben in het verleden goed samengewerkt. De samenwerking was succesvol voor beide partijen. De programma's van Woestijnvis sluiten nauw aan bij het DNA van de VRT en bereiken een groot publiek. Dat is een reden waarom men dit partnership verder wil ondersteunen.

Tijdens het overgangsjaar blijft het merendeel van de huidige Woestijnvisproducties, onder meer de succesprogramma's, behouden op de VRT. Nadien zal Woestijnvis programmavoorstellen eerst voorleggen aan de VRT. Ik ben in de eerste plaats bekommerd om de kwaliteit van de programma's van de VRT, veeleer dan om het marktaandeel dat ermee bereikt wordt. Ook in de volgende beheersovereenkomst blijven kwaliteit en programma's van eigen bodem belangrijk.

Door deze beslissing komt er in ieder geval een grotere opening voor andere productiehuisen, maar de uiteindelijke invulling zal onder meer afhankelijk zijn van de kwaliteit van de voorstellen die de VRT zal ontvangen en van de budgetten die de VRT in de toekomst zal uittrekken voor de verschillende programmaonderdelen.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb één bijkomende vraag en één algemene opmerking. In uw antwoord hebt u meermaals gezegd dat deze intentieovereenkomst vertrekt vanuit een strategische gegevenheid, vanuit een strategische beslissing van de VRT. Werd die intentieovereenkomst goedgekeurd op de raad van bestuur? We weten immers dat er indertijd een scheiding werd gemaakt. De raad van bestuur gaat over strategische en de directie over de operationele beslissingen. Werd dit op de raad van bestuur geconsacreeerd?

Wat ik bij deze intentieovereenkomst een beetje vrees, en vooral bij de uitwerking, is dat we met dit preferentieel partnership de richting uitgaan van een soort exclusiviteitscontract light, een exclusiviteitscontract in de geest van Montignac. Ik denk niet dat dit was waar zelfs de meerderheid het over eens was. De meerderheid was het erover eens – dat had ik toch zo begrepen – geen exclusiviteitscontracten meer af te sluiten. Ik blijf erbij dat deze intentieovereenkomst en het verder uitwerken daarvan de facto een voorafname is op de beheersovereenkomst. Dit zal gevolgen hebben voor de beheersovereenkomst. Vorige week hebben we het daarover ook gehad in de plenaire vergadering. Ik besef natuurlijk dat het niet de bedoeling is dat de VRT haar winkel sluit tot er een nieuwe beheersovereenkomst is. Ik wil dat ook niet. Dat mag en kan niet de bedoeling zijn. Toch zou de VRT en de VRT-directie inzake nieuwe initiatieven wel enige terughoudendheid aan de dag moeten leggen in het kader van die onderhandelingsprocedures over de beheersovereenkomst.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Minister, het ligt niet echt ‘synch’, die intentieverklaring en de contractbeëindiging. Het is een beetje parallel met wat die nieuwe beheersovereenkomst zal brengen. Ik denk dan dat de openbare omroep voorzichtig moet zijn.

Het is een beetje vreemd dat we nu een discussie voeren. Enerzijds zijn er mensen blij dat de exclusiviteit verdwijnt. Anderzijds is de vraag wie Woestijnvis destijds heeft gecreëerd en zo groot heeft gemaakt. Dat is diezelfde VRT. Er is zoveel geld ingepompt en dat productiehuis is in alle rust met een blanco cheque kunnen groeien tot een grote producent, met alle vertakkingen in de media.

Ik ben een beetje op mijn hoede. Ik vind de communicatie wat vreemd. Men heeft het over een partnershipmodel en het feit dat de VRT eerst de voorstellen krijgt. Dat is een techniek die altijd met een aantal productiehuisen, met alle zenders sowieso al gebeurde. Dat is ‘the right of the first refusal’. Dat gaat over formats, over producties. Dat is niets nieuws. Ik roep niet ‘hip hip hoera’. Men is blij met een dode mus. Dit is een aankondiging die niets voorstelt.

Minister, ik heb vragen en bedenkingen waar noch u, noch de VRT op kunnen antwoorden. Mevrouw De Preter zal ook niet worden ingelicht over de hersenspinsels van de CEO van Woestijnvis. We weten wel dat de CEO met iedereen praat, niet alleen met de VRT. Als de situatie bij de openbare omroep onzeker wordt, wil hij een eigen televisieomroep. Dat is nog veel interessanter. Moeten we nu juichen of huilen? Ik weet het zelf nog niet. Ik wacht nog even af.

Ik vind dat hier een soort schimmenspel wordt gecreëerd. Wij moeten blij zijn dat het exclusiviteitscontract in het kader van de besparingen wordt stopgezet. Ik heb daar groot voorbehoud bij, precies omdat Woestijnvis de grootste leverancier en de preferentiële partner is die telkens is ontsnapt aan elke rationalisering bij de VRT. Waarom zouden ze het nu dan wel doen?

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Ik heb er niets meer aan toe te voegen. Ik denk dat het goed is dat het parlement waakt over de goede werking van de VRT en dat wij duidelijkheid vragen over

de preferenties. Ik heb vastgesteld dat iedereen het erover eens is dat de samenwerking op zich een goede samenwerking is en dat die beter behouden blijft.

Minister Ingrid Lieten: Men heeft gevraagd of dit thema op de raad van bestuur is geweest. Ik heb het even nagekeken. Het is wel degelijk toegelicht en de principes zijn afgetoetst op de raad van bestuur. Daarna heeft het management verder over het contract onderhandeld.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de reclame van een televisieomroep waarbij wettelijke inbreuken worden geminimaliseerd - 607 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, minister, collega's, de vraag is intussen belegen omdat de begrotingsbesprekingen en het kerstreces ertussen kwamen.

Het gaat over de jongerenzender TMF, die uitpakt met een reclame voor een nieuw computerspel dat "Need for Speed - Hot Pursuit" heet. Ik heb mijn bedenkingen bij welke computerspelletjes er op de markt komen en in hoever ze geschikt zijn voor jonge mensen en zeker voor kinderen, maar dat is een andere discussie.

De campagne die TMF lanceerde, werd gevoerd onder het motto: " Hou jij ook van hard? TMF betaalt nu je snelheidsboete terug." Dit laat natuurlijk weinig aan de verbeelding over. Ik weet dat collega Verstrepen zulke slogans wel leuk vindt. Ik zie dat ook aan zijn lichaamstaal. Ik weet dat hij ook al wel eens het pedaal durft in te duwen, maar dat doet hier weinig ter zake.

Ik vind dat de campagne snelheidsovertredingen toch wel minimaliseert, of beter, vergoelijkt. Dat kan niet de bedoeling zijn. Een snelheidsovertreding is nog altijd een strafbaar feit, een zware overtreding en is nog altijd een inbreuk op onze verkeerswetgeving. Het overtreden van wetgeving mag niet vergoelijkt worden. Zelfs in een samenleving waarin mensen leven zoals Jurgen Verstrepen die het graag wat provocatief en scherp hebben, kan dat toch niet de bedoeling zijn.

In het Mediadecreet zijn er verschillende regels ingeschreven wat reclame en wat de bescherming van jongeren betreft. In hoever verhoudt deze campagne zich tot die regels?

Minister, wat is uw visie over dergelijke reclame in het algemeen en voornoemde reclamecampagne in het bijzonder? Rijst er een juridisch probleem? Zo ja, welk? Voldoet het Mediadecreet inzake reclame en bescherming van jongeren nog, wetende dat de reclamesector steeds meer uitpakt met agressieve reclame die door bepaalde collega's leuk wordt gevonden? Dringen zich maatregelen op? Zo ja, welke? Is er een aanpassing van het Mediadecreet nodig?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Voorzitter, collega's, ik heb me geïnformeerd over hoe de campagne in elkaar zat en wat de achtergrond was.

Voor wie het niet gezien heeft: het ging over een game 'Need for speed hot pursuit'. De reclamespot deelde mee dat je de terugbetaling van je verkeersboete kon winnen. Daar kan je vragen bij hebben. Langs de andere kant was de teneur dat iedereen wel eens een stommeit begaat, namelijk een verkeersovertreding, en was de bedoeling om aan te tonen dat je beter

kunt racen in een game dan op de openbare weg. Dat moeten we natuurlijk aanmoedigen: het is beter om virtueel te racen dan in de realiteit.

Ik heb ook mijn bedenkingen bij dergelijke reclamecampagnes, maar laten we kijken naar de bepalingen van het decreet. Zonder afbreuk te doen aan de interpretatievrijheid van de Vlaamse Regulator voor de Media, die uiteindelijk de toezichthouder is op het Mediadecreet en de facto de instantie is die hierover uitspraak kan doen, ben ik van mening dat het Mediadecreet wel degelijk de nodige bepalingen bevat die als kapstok kunnen dienen bij het beoordelen van deze campagne. Ik verwijs naar artikel 52, eerste lid dat stelt: “De aanbieders van omroepdiensten mogen geen commerciële communicatie uitzenden die in strijd is met wettelijke bepalingen.” In artikel 62 staat: “Commerciële communicatie mag niet aansporen tot gedrag dat schadelijk is voor de gezondheid of de veiligheid of dat in hoge mate schadelijk is voor het milieu. (...) Commerciële communicatie mag geen aanduidingen of suggesties bevatten waardoor het risico voor de gezondheid en de veiligheid voor de consumenten en voor derden wordt geminimaliseerd.” In artikel 73 staat: “Commerciële communicatie voor kinderen en jongeren moet worden opgemaakt met de nodige sociale verantwoordelijkheidszin, zodat ze positieve sociale gedragingen, levensstijlen en houdingen niet ondermijnt. Commerciële communicatie voor kinderen mag geen geweld weergeven, banaliseren, tolereren, idealiseren of aanmoedigen, noch onwettig, antisociaal of laakbaar gedrag tonen of aanmoedigen.” In artikel 74 staat: “Commerciële communicatie voor kinderen en jongeren mag geen teksten of visuele voorstellingen bevatten die kinderen en jongeren geestelijk, moreel of fysiek schade kunnen berokkenen (...)”.

Naast deze decreetbepalingen wil ik nog volgende bedenking meegeven. Artikel 220, paragraaf 1, van het Mediadecreet bepaalt dat de algemene kamer enkel naar aanleiding van een klacht uitspraak kan doen over de inhoud van reclame. Ambtshalve kan de VRM hier dus niet optreden. Tot nu toe is er geen klacht geweest.

De reclamesector evolueert, dat lijkt geen twijfel, en ook elk juridisch kader heeft haar beperkingen: niet elke situatie valt in regelgeving te vatten. Toch blijkt uit de lezing en het debat naar aanleiding van het symposium van de Vlaamse Regulator voor de Media op 24 november jongstleden over nieuwe trends in televisiereclame, dat het al bij al nog meevalt. De omroepen kiezen vandaag meestal nog voor traditionele lineaire reclamevormen.

Ik ben niet van mening dat er zich dus maatregelen opdringen. De bepalingen van het Mediadecreet lijken me vandaag nog voldoende. We kunnen uiteraard altijd een debat voeren of het nodig is om de bevoegdheden van de VRM uit te breiden of niet.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik onthoud dat voor een actie van de VRM een klacht noodzakelijk is en dat er op dit moment geen klacht is.

Misschien was deze vraag eerder een symbolische daad van mezelf. Ik ben nog altijd van mening dat er een toename van reclame is die van een bedenkelijk ethisch niveau is. Ik denk dat dit in dit forum wel eens mag worden gezegd. Ik denk niet dat we de reclamesector moeten gaan beperken, maar het is belangrijk dat in een samenleving waar er waarden en normen zijn, het geen ‘vrijheid, blijheid’ mag zijn voor de reclamemaker. Voor mij ging deze reclamecampagne een brug te ver.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *De heer Johan Verstreken treedt als waarnemend voorzitter op.*

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de uitspraken van de woordvoerder van de minister inzake de website www.deredactie.be - 872 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, minister, collega's, eind december stond op de website apache.be een artikel te lezen naar aanleiding van een debat over armoede en kritische journalistiek aan de Hogeschool-Universiteit Brussel. Tijdens dat debat werd door een journalist – van De Standaard nota bene – het voorstel gelanceerd om een openbare krant op te richten, naast de verschillende privé-initiatieven. Het voorstel kwam er omdat bleek dat armoede vandaag te zeer onderbelicht blijft in de verschillende kranten.

Minister, in het artikel op apache.be lezen we bij monde van uw woordvoerder dat u dat een voorbijgestreefd idee vindt, omdat de krant geen toekomstgericht medium meer is. Maar u zou het idee wel genegen zijn. Op zich is er niets mis mee om bepaalde ideeën genegen te zijn, hoewel dit in zekere mate verraadt hoe u het Vlaamse journalistieke landschap ziet. Ik ben vrij gerustgesteld dat er geen dergelijke initiatieven zullen worden genomen.

Wat verder in het artikel lezen we: “Je zou kunnen stellen dat een staatsinitiatief al bestaat op het internet. De website deredactie.be is het online nieuwsplatform van de openbare omroep, dus van de overheid.” Dat zijn de woorden van uw woordvoerder, minister. Ik ben zelf woordvoerder geweest. Ik beseef maar al te goed hoe woorden gewikt en gewogen moeten worden, omdat er anders een verkeerde perceptie zou kunnen ontstaan.

Ik vind dat deze bewoordingen een verkeerde perceptie creëren. ‘Een staatsinitiatief op het internet.’ En dat wordt dan gezegd in een context waarin opgeroepen wordt om meer aandacht te schenken aan een bepaald maatschappelijk thema. U hebt in het verleden al meermaals gezegd dat de onafhankelijkheid van de VRT-redactie zeer belangrijk is. Ik vind het dan ook zeer ongelukkig dat deredactie.be als een staatswebsite wordt beschouwd. Dat zou immers betekenen dat de overheid directe inspraak heeft in alles wat al of niet op die website komt.

De bewoordingen van uw woordvoerder lijken mij vrij nonchalant te zijn, en dat in een tijd waarin er bij de geschreven pers en de private omroepen nogal wat bezorgdheden zijn omtrent het online aanbod van de openbare omroep. In uw visienota stelt u dat u oren hebt naar de zorgen van de privésector. Dergelijke mededelingen doen toch wel het tegendeel vermoeden. Ik zal hier geen voorafname doen op het debat over de beheersovereenkomst van de VRT, maar dergelijke verklaringen zouden in deze context vermeden moeten worden.

Kunt u duidelijkheid verschaffen in welke mate u rekening wenst te houden met de zorgen van de privésector inzake het online nieuwsaanbod van de VRT? Is deredactie.be in uw ogen een staatsinitiatief, dat dienst doet als tegenhanger van de private krantenwebsites? Op welke manier moeten we de uitspraken van uw woordvoerder interpreteren?

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Ik vind dit alleszins een zeer leuke vraag. Ik denk dat de woordvoerder van de minister niet de bedoeling had om een dergelijke polemiek te starten.

Het moet onze aandacht blijven wegdragen – maar dat debat zullen we binnenkort voeren – dat het initiatief van deredactie.be een heel problematisch initiatief is ten aanzien van de krantensector, zeker wat betreft het ontwikkelen van een businessmodel om de krantenwebsites leefbaar te houden. Dat is een prangend probleem. Ik hoop dat dat uitgebreid ter sprake komt tijdens de debatten over de beheersovereenkomst.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Collega's, ik wil hier ook zeker en vast geen polemiek over voeren. Er is inderdaad een beetje een ongelukkige communicatie geweest, in eerste instantie van mijn woordvoerder, maar ook van apache.be, dat het in het begin wat verkeerd heeft weergegeven. Er is dan ook communicatie geweest tussen mijn woordvoerder en apache.be om een en ander in een beter perspectief te plaatsen. Niettemin: als daar op een of andere manier een verkeerde perceptie door ontstaan is, moeten we dat rechtzetten.

Zoals ik in mijn visienota omtrent de nieuwe beheersovereenkomst heb gezegd, moet er bij de uitwerking van de multimediale strategie voor de VRT aandacht zijn voor de gevoeligheden van andere mediaspelers. De zorgen van de privésector vallen bij mij dan ook niet in dovemansoren. Het realiseren van publieke waarde in nieuwe omgevingen enerzijds en het vrijwaren van de kansen voor private mediaspelers anderzijds is een evenwicht dat we samen proberen te vinden. We zullen dat ook opnieuw moeten vinden in de nieuwe beheersovereenkomst, met name rond de multimediale strategie.

Opportunities voor samenwerking dienen, waar mogelijk en waar ze een meerwaarde bieden, ook aangegrepen te worden. Er zal ook duidelijker bepaald moeten worden wat precies tot het takenpakket van de publieke omroep behoort, waar de grenzen juist liggen, welke activiteiten de private sector schade kunnen berokkenen en hoe de VRT haar online activiteiten het best kan organiseren. Ik wil het debat hierover zeker genuanceerd voeren. Uiteraard heeft de VRT impact op de markt, maar die impact werkt in verschillende markten ook stimulerend en zelfs marktcreërend.

Als de heer Tommelein het woord 'staatsinitiatief' uitspreekt, is dat al dadelijk met zo'n connotatie. Uiteraard stelt de VRT autonoom haar programma-aanbod en uitzendingschema vast. Dat geldt evenzeer voor de content die ze meegeeft op haar online netten. Deredactie.be is een nieuwssite die, zoals elk ander programma van de VRT-nieuwsdienst, moet beantwoorden aan de journalistieke deontologie en waarvan de redactionele onafhankelijkheid wordt gewaarborgd.

Er is ook geen enkele inmenging van overheidswege over de content die op deze en andere VRT-sites wordt weergegeven. De onafhankelijkheid van de openbare omroep staat, wat mij betreft, buiten discussie. Indien daar onduidelijkheid over bestaat, dan hoop ik dat die nu is weggewerkt.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voor alle duidelijkheid, het woord 'staatsinitiatief' komt niet van mij, maar van uw woordvoerder. Als ik het woord 'staatsinitiatief' uit de mond van uw woordvoerder hoor, dan begint er bij mij iets te bewegen dat ik niet langer onder controle kan houden.

De voorzitter: Wat moeten we ons daarbij voorstellen?

De heer Bart Tommelein: U zet de zaken recht en u geeft duidelijk aan waar het op staat. We zullen de inhoudelijke discussie over de website de volgende weken en maanden nog voeren. Een advies echter aan uw woordvoerder vanwege een oude rot in het vak: wik uw woorden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■